

Dziennik Urzędowy

Unii Europejskiej

L 115

Wydanie polskie

Legislacja

Tom 55

27 kwietnia 2012

Spis treści

I Akty ustawodawcze

DYREKTYWY

- ★ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2012/12/UE z dnia 19 kwietnia 2012 r. zmieniająca dyrektywę Rady 2001/112/WE odnoszącą się do soków owocowych i niektórych podobnych produktów przeznaczonych do spożycia przez ludzi 1

II Akty o charakterze nieustawodawczym

ROZPORZĄDZENIA

- ★ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) nr 363/2012 z dnia 23 lutego 2012 r. w sprawie zasad proceduralnych w odniesieniu do uznawania i cofania uznawania organizacji monitorujących zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 995/2010 ustanawiającym obowiązki podmiotów wprowadzających do obrotu drewno i produkty z drewna ⁽¹⁾ 12

Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 364/2012 z dnia 26 kwietnia 2012 r. ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw 17

Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 365/2012 z dnia 26 kwietnia 2012 r. dotyczące wydawania pozwoleń na przywóz ryżu w ramach kontyngentów taryfowych otwartych rozporządzeniem wykonawczym (UE) nr 1273/2011 dla podokresu kwiecień 2012 r. 19

Cena: 3 EUR

(Ciąg dalszy na następnej stronie)

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG

PL

Akty, których tytuły wydrukowano zwykłą czcionką, odnoszą się do bieżącego zarządzania sprawami rolnictwa i generalnie zachowują ważność przez określony czas.

Tytuły wszystkich innych aktów poprzedza gwiazdka, a drukuje się je czcionką pogrubioną.

DECYZJE

2012/224/UE:

- ★ Decyzja wykonawcza Rady z dnia 29 marca 2012 r. zmieniająca decyzję wykonawczą 2011/344/UE w sprawie przyznania Portugalii pomocy finansowej Unii 21

- ★ Decyzja Rady 2012/225/WPZiB z dnia 26 kwietnia 2012 r. dotycząca zmiany decyzji 2010/232/WPZiB w sprawie odnowienia środków ograniczających skierowanych przeciwko Birmie/Związkowi Myanmar 25

2012/226/UE:

- ★ Decyzja Komisji z dnia 23 kwietnia 2012 r. w sprawie drugiego pakietu wspólnych wymagań bezpieczeństwa dotyczących systemu kolejowego (notyfikowana jako dokument nr C(2012) 2084) ⁽¹⁾ 27

Sprostowania

- ★ Sprostowanie do dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/51/WE z dnia 21 maja 2008 r. zmieniającej dyrektywę Rady 91/477/EWG w sprawie kontroli nabywania i posiadania broni (Dz.U. L 179 z 8.7.2008) 35

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG

I

(Akty ustawodawcze)

DYREKTYWY

DYREKTYWA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY 2012/12/UE

z dnia 19 kwietnia 2012 r.

zmieniająca dyrektywę Rady 2001/112/WE odnoszącą się do soków owocowych i niektórych podobnych produktów przeznaczonych do spożycia przez ludzi

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 43 ust. 2,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽¹⁾,stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą ⁽²⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W celu ochrony interesów konsumentów oraz poprawienia swobodnego przepływu soków owocowych i niektórych podobnych produktów w Unii, w dyrektywie Rady 2001/112/WE ⁽³⁾ ustanawia się szczegółowe przepisy dotyczące produkcji, składu i etykietowania tych produktów. Przepisy te powinny zostać dostosowane w celu uwzględnienia postępu technicznego, a także powinny w najszerszym możliwym zakresie uwzględniać zmiany stosownych norm międzynarodowych, w szczególności normy ogólnej Codex dotyczącej soków owocowych i nektarów (Codex Stan 247-2005), która została przyjęta przez Komisję Codex Alimentarius na 28. posiedzeniu w dniach 4–9 lipca 2005 r. („norma Codex”). Norma Codex określa w szczególności czynniki jakości oraz wymogi dotyczące etykietowania w odniesieniu do soków owocowych i podobnych produktów.

- (2) Bez uszczerbku dla dyrektywy 2000/13/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 marca 2000 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do etykietowania, prezentacji i reklamy środków spożywczych ⁽⁴⁾, konieczna jest zmiana szczegółowych przepisów dyrektywy 2001/112/WE dotyczących etykietowania soków owocowych i podobnych produktów w celu uwzględnienia nowych przepisów dotyczących dopuszczalnych składników, takich jak przepisy dotyczące dodatku cukrów, które nie są już dozwolone w sokach owocowych. W przypadku innych produktów dodatek cukru należy nadal etykietować zgodnie z dyrektywą 2000/13/WE.

- (3) Oświadczenie żywieniowe „bez dodatku cukrów”, wymienione w załączniku do rozporządzenia (WE) nr 1924/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 grudnia 2006 r. w sprawie oświadczeń żywieniowych i zdrowotnych dotyczących żywności ⁽⁵⁾, jest stosowane w odniesieniu do soków owocowych od bardzo dawna. W świetle przewidzianych w niniejszej dyrektywie nowych wymogów dotyczących składu zniknięcie tego oświadczenia z dnia na dzień po zakończeniu okresu przejściowego mogłoby uniemożliwiać natychmiastowe jasne odróżnianie soków owocowych od innych napojów pod względem dodatku cukrów w produktach, co odbyłoby się ze szkodą dla sektora soków owocowych. W celu umożliwienia branży odpowiedniego informowania konsumentów powinna istnieć możliwość stosowania, przez ograniczony okres oświadczenia informującego, że żadne soki owocowe nie zawierają dodanych cukrów.

- (4) W celu dostosowania załączników do dyrektywy 2001/112/WE do zmian stosownych norm międzynarodowych, a także w celu uwzględnienia postępu technicznego, należy przekazać Komisji uprawnienia do przyjęcia aktów zgodnie z art. 290 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej w odniesieniu do zmiany w tych załącznikach, z wyjątkiem załącznika I część I oraz załącznika II. Szczególnie ważne jest, aby w czasie prac

⁽¹⁾ Dz.U. C 84 z 17.3.2011, s. 45.

⁽²⁾ Stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia 14 grudnia 2011 r. (dotychczas nieopublikowane w Dzienniku Urzędowym) oraz decyzja Rady z dnia 8 marca 2012 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym).

⁽³⁾ Dz.U. L 10 z 12.1.2002, s. 58.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 109 z 6.5.2000, s. 29.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 404 z 30.12.2006, s. 9.

przygotowawczych Komisja prowadziła stosowne konsultacje, w tym na poziomie ekspertów. Przygotowując i opracowując akty delegowane, Komisja powinna zapewnić jednocześnie, terminowe i odpowiednie przekazywanie stosownych dokumentów Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.

- (5) Aby umożliwić państwom członkowskim przyjęcie krajowych przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych do wykonania niniejszej dyrektywy, należy ustanowić okres transpozycji wynoszący 18 miesięcy. W okresie tym nadal powinny mieć zastosowanie wymogi dyrektywy 2001/112/WE, bez zmian wprowadzonych niniejszą dyrektywą.
- (6) W celu uwzględnienia interesów podmiotów gospodarczych, które wprowadzają do obrotu lub etykietują swoje produkty zgodnie z wymogami mającymi zastosowanie przed rozpoczęciem stosowania krajowych przepisów transponujących niniejszą dyrektywę, konieczne jest ustanowienie odpowiednich środków przejściowych. Dlatego też niniejsza dyrektywa powinna przewidywać, że produkty te mogą być nadal wprowadzane do obrotu przez ograniczony czas po upływie okresu transpozycji.
- (7) Ponieważ cel niniejszej dyrektywy, a mianowicie dostosowanie dyrektywy 2001/112/WE w celu uwzględnienia postępu technicznego przy jednoczesnym uwzględnieniu normy Codex, nie może być osiągnięty w sposób wystarczający przez państwa członkowskie, natomiast możliwe jest lepsze jego osiągnięcie na poziomie Unii, Unia może przyjąć środki zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu o Unii Europejskiej. Zgodnie z zasadą proporcjonalności określoną w tym samym artykule niniejsza dyrektywa nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tego celu.
- (8) Należy odpowiednio zmienić dyrektywę 2001/112/WE,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

Zmiany w dyrektywie 2001/112/WE

W dyrektywie 2001/112/WE wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 1 dodaje się akapit w brzmieniu:

„Produkty określone w załączniku I podlegają przepisom prawa Unii mającym zastosowanie do żywności, takim jak rozporządzenie (WE) nr 178/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2002 r. ustanawiające ogólne zasady i wymagania prawa żywnościowego, powołujące Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności oraz ustanawiające procedury w zakresie bezpieczeństwa żywności (*), o ile niniejsza dyrektywa nie stanowi inaczej.

(*) Dz.U. L 31 z 1.2.2002, s. 1.”;

- 2) skreśla się art. 2;

- 3) w art. 3 wprowadza się następujące zmiany:

- a) pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3. W odniesieniu do produktów otrzymywanych z dwóch lub więcej gatunków owoców, z wyjątkiem przypadków użycia soku cytrynowego lub soku z limonek na warunkach ustanowionych w pkt 2 części II załącznika I, nazwa produktu zawiera wykaz użytych owoców, w porządku malejącym pod względem ilości zawartych soków owocowych lub przecierów, zgodnie z wykazem składników. W przypadku produktów otrzymywanych z trzech lub więcej owoców oznaczenie użytych owoców może jednak zostać zastąpione słowem »wielooowocowy« lub podobnym zwrotem lub liczbą użytych owoców.”;

- b) skreśla się pkt 4;

- 4) art. 4 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 4

Oznakowanie zagęszczonego soku owocowego, o którym mowa w pkt 2 części I załącznika I, nieprzeznaczonego dla konsumenta finalnego, zawiera informację o obecności i ilości dodanego soku cytrynowego, soku z limonek lub o czynnikach zakwaszających dopuszczonych na mocy rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1333/2008 z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie dodatków do żywności (*). Informacja ta umieszczana jest w jednym z następujących miejsc:

— na opakowaniu,

— na etykiecie dołączonej do opakowania, lub

— w towarzyszącym mu dokumencie.

(*) Dz.U. L 354 z 31.12.2008, s. 16.”;

- 5) w art. 5 dodaje się akapit w brzmieniu:

„Niniejsza dyrektywa ma zastosowanie do produktów określonych w załączniku I, które są wprowadzane do obrotu w Unii zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 178/2002.”;

- 6) art. 7 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 7

W celu dostosowania załączników do niniejszej dyrektywy do zmian stosownych norm międzynarodowych, a także w celu uwzględnienia postępu technicznego Komisja jest

uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych, zgodnie z art. 7a, w celu zmiany załączników do niniejszej dyrektywy, z wyjątkiem części I załącznika I oraz załącznika II.”;

7) dodaje się artykuł w brzmieniu:

„Artykuł 7a

1. Powierzenie Komisji uprawnień do przyjęcia aktów delegowanych podlega warunkom określonym w niniejszym artykule.

2. Uprawnienia do przyjęcia aktów delegowanych, o których mowa w art. 7, powierza się Komisji na okres pięciu lat od dnia 28 października 2013 r. Komisja sporządza sprawozdanie dotyczące przekazania uprawnień nie później niż dziewięć miesięcy przed końcem tego pięcioletniego okresu. Przekazanie uprawnień zostaje automatycznie przedłużone na takie same okresy, chyba że Parlament Europejski lub Rada sprzeciwią się takiemu przedłużeniu nie później niż trzy miesiące przed końcem każdego okresu.

3. Przekazanie uprawnień, o których mowa w art. 7, może zostać w dowolnym momencie odwołane przez Parlament Europejski lub przez Radę.

Decyzja o odwołaniu kończy przekazanie określonych w niej uprawnień. Decyzja o odwołaniu staje się skuteczna od następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* lub w określonym w tej decyzji późniejszym terminie. Nie wpływa ona na ważność jakichkolwiek już obowiązujących aktów delegowanych.

4. Niezwłocznie po przyjęciu aktu delegowanego Komisja przekazuje go równocześnie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.

5. Akt delegowany przyjęty na podstawie art. 7 wchodzi w życie, tylko jeśli Parlament Europejski albo Rada nie wyraziły sprzeciwu w terminie dwóch miesięcy od przekazania tego aktu Parlamentowi Europejskiemu i Radzie lub jeśli, przed upływem tego terminu, zarówno Parlament Europejski, jak i Rada poinformowały Komisję, że nie wniosą sprzeciwu. Termin ten przedłuża się o dwa miesiące z inicjatywy Parlamentu Europejskiego lub Rady.”;

8) skreśla się art. 8;

9) załączniki zastępuje się tekstem załącznika do niniejszej dyrektywy.

Artykuł 2

Transpozycja

1. Państwa członkowskie przyjmują przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy przed dniem 28 października 2013 r. Niezwłocznie przekazują Komisji tekst tych przepisów.

Przepisy przyjęte przez państwa członkowskie zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odniesienia określone są przez państwa członkowskie.

Państwa członkowskie stosują te przepisy od dnia 28 października 2013 r.

2. Państwa członkowskie przekazują Komisji teksty podstawowych przepisów prawa krajowego, przyjętych w dziedzinie objętej niniejszą dyrektywą.

Artykuł 3

Środki przejściowe

1. Produkty, które zostały wprowadzone do obrotu lub etykietowane przed dniem 28 października 2013 r. zgodnie z dyrektywą 2001/112/WE, mogą być nadal wprowadzane do obrotu do dnia 28 kwietnia 2015 r.

2. Oświadczenie „od dnia 28 października 2015 r. żadne soki owocowe nie zawierają dodatku cukrów” może znajdować się na etykiecie w tym samym polu widzenia, co nazwa produktów, o których mowa w załączniku I część I pkt 1–4, aż do dnia 28 października 2016 r.

Artykuł 4

Wejście w życie

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie z dniem jej opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 5

Adresaci

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Strasburgu dnia 19 kwietnia 2012 r.

W imieniu Parlamentu
Europejskiego

M. SCHULZ
Przewodniczący

W imieniu Rady

M. BØDSKOV
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

„ZAŁĄCZNIK I

NAZWY PRODUKTÓW, DEFINICJE I WŁAŚCIWOŚCI PRODUKTÓW

I. DEFINICJE

1. a) **Soki owocowe**

Produkt zdolny do fermentacji, ale niesfermentowany, otrzymany z jadalnej części owocu jednego lub większej ilości gatunków zdrowych i dojrzałych, świeżych lub schłodzonych lub zmrożonych owoców, posiadający charakterystyczny kolor, aromat i smak typowy dla soku z danego owocu, z którego produkt jest wytwarzany.

Aromat, miazga i komórki miąższu, otrzymywane odpowiednimi metodami fizycznymi z tych samych gatunków owoców mogą być ponownie wprowadzone do soku.

W przypadku owoców cytrusowych, sok owocowy musi pochodzić z owocni wewnętrznej. Jednakże sok z limonek można otrzymać z całego owocu.

W przypadku soków otrzymywanych z owoców z pestkami, nasionami i skórką, części lub składniki pestek, nasion i skórek nie mogą wchodzić w skład soku. Niniejszy przepis nie ma zastosowania do przypadków, w których części lub składników pestek, nasion i skórki nie można usunąć za pomocą dobrych praktyk produkcyjnych.

W produkcji soku owocowego dozwolone jest mieszanie soku owocowego z przecierem owocowym.

b) **Soki owocowe z zagęszczonego soku**

Produkt otrzymany poprzez odtworzenie zagęszczonego soku owocowego, zdefiniowanego w pkt 2 za pomocą wody pitnej spełniającej kryteria określone w dyrektywie Rady 98/83/WE z dnia 3 listopada 1998 r. w sprawie jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi ⁽¹⁾.

Zawartość rozpuszczalnych substancji stałych w produkcie końcowym musi spełniać minimalną wartość w skali Brix dla odtworzonego soku określonego w załączniku V.

Jeżeli sok z zagęszczonego soku produkowany jest z owoców niewymienionych w załączniku V, minimalna wartość w skali Brix odtworzonego soku odpowiada wartości w skali Brix soku uzyskiwanego z owoców wykorzystywanych do produkcji koncentratu.

Aromat, miazga i komórki miąższu, otrzymywane odpowiednimi metodami fizycznymi z owoców tego samego gatunku, mogą być ponownie wprowadzone do soku owocowego z zagęszczonego soku.

Sok owocowy z zagęszczonego soku produkuje się z zastosowaniem odpowiednich procesów, które zachowują istotne właściwości fizyczne, chemiczne, organoleptyczne i odżywcze odpowiadające co najmniej właściwościom, jakie posiada przeciętny typ soku otrzymanego z owoców tego samego rodzaju.

W produkcji soków owocowych z zagęszczonych soków dopuszczalne jest mieszanie soku owocowego lub zagęszczonego soku owocowego z przecierem owocowym lub zagęszczonym przecierem owocowym.

2. **Zagęszczone soki owocowe**

Produkt otrzymany z soku owocowego jednego lub większej liczby gatunków owoców poprzez fizyczne usunięcie określonej ilości zawartej w nim wody. W przypadku gdy produkt przeznaczony jest do bezpośredniego spożycia, musi zostać usunięte co najmniej 50 % zawartości wody.

Aromat, miazga i komórki miąższu, otrzymywane odpowiednimi metodami fizycznymi z owoców tego samego gatunku, mogą być ponownie wprowadzone do zagęszczonego soku owocowego.

3. **Soki owocowe produkowane z użyciem ekstrakcji wodnej**

Produkt otrzymany z użyciem dyfuzji wody z:

— miazgi całego owocu, z której sok nie może zostać otrzymany żadnymi metodami fizycznymi, lub

— odwodnionego całego owocu.

⁽¹⁾ Dz.U. L 330 z 5.12.1998, s. 32.

4. Odwodnione soki owocowe/soki owocowe w proszku

Produkt otrzymany z soku owocowego jednego lub większej liczby gatunków owoców poprzez fizyczne usunięcie w zasadzie całej zawartości wody.

5. Nektar owocowy

Produkt zdolny do fermentacji, ale niesfermentowany, który:

- jest otrzymany przez dodanie wody z dodatkiem lub bez dodatku cukrów lub miodu do produktów zdefiniowanych w pkt 1–4, do przecieru owocowego lub zagęszczonego przecieru owocowego lub do mieszanki tych produktów, oraz
- spełnia wymogi przewidziane w załączniku IV.

Bez uszczerbku dla rozporządzenia (WE) nr 1924/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 grudnia 2006 r. w sprawie oświadczeń żywieniowych i zdrowotnych dotyczących żywności ⁽¹⁾, w przypadku nektarów owocowych produkowanych bez dodatku cukrów lub o obniżonej wartości energetycznej, cukry można zastąpić całkowicie lub częściowo substancjami słodzącymi, zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1333/2008.

Aromat, miazga i komórki miąższu, otrzymywane odpowiednimi metodami fizycznymi z tych samych gatunków owoców, mogą być ponownie wprowadzone do nektaru owocowego.

II. DOZWOLONE SKŁADNIKI, PROCESY OBRÓBKI I SUBSTANCJE

1. Skład

W produkcji soków, przecierów oraz nektarów owocowych noszących nazwę danego owocu lub nazwę zwyczajową produktu używa się gatunków odpowiadających nazwom botanicznym wymienionym w załączniku V. W przypadku gatunków owoców niezamieszczonych w załączniku V używa się prawidłowej nazwy botanicznej lub nazwy zwyczajowej.

W przypadku soku owocowego wartość w skali Brix odpowiada wartości w tej skali dla soku otrzymanego z danego owocu i nie podlega modyfikacji, chyba że poprzez zmieszanie z sokiem otrzymanym z takiego samego gatunku owocu.

Minimalna wartość w skali Brix ustanowiona w załączniku V dla odtworzonego soku owocowego oraz odtworzonego przecieru owocowego nie uwzględnia rozpuszczalnych substancji stałych zawartych w jakichkolwiek możliwych składnikach i dodatkach.

2. Dozwolone składniki

Do produktów, o których mowa w części I, można dodawać jedynie następujące składniki:

- witaminy i składniki mineralne dozwolone rozporządzeniem (WE) nr 1925/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 grudnia 2006 r. w sprawie dodawania do żywności witamin i składników mineralnych oraz niektórych innych substancji ⁽²⁾,
- dodatki do żywności dozwolone zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1333/2008,

i dodatkowo:

- w przypadku soku owocowego, soków owocowych z zagęszczonych soków oraz zagęszczonych soków owocowych: ponownie wprowadzone, aromat, miazgę i komórki miąższu,
- w przypadku soku winogronowego: ponownie wprowadzone sole kwasu winowego,
- w przypadku nektarów owocowych: ponownie wprowadzone, aromat, miazgę i komórki miąższu; cukry lub miód do 20 % łącznej wagi końcowych produktów; lub substancje słodzące.

Oświadczenie, że do nektaru owocowego nie zostały dodane cukry, oraz każde oświadczenie, które może mieć takie samo znaczenie dla konsumenta, może być stosowane tylko wówczas, gdy produkt nie zawiera żadnych dodanych cukrów prostych, dwucukrów ani żadnych innych środków spożywczych zastosowanych ze względu na ich właściwości słodzące, w tym substancji słodzących określonych w rozporządzeniu (WE) nr 1333/2008. Jeżeli cukry występują naturalnie w nektarze owocowym, na etykiecie powinna również znaleźć się następująca informacja: »zawiera naturalnie występujące cukry«.

⁽¹⁾ Dz.U. L 404 z 30.12.2006, s. 9.

⁽²⁾ Dz.U. L 404 z 30.12.2006, s. 26.

- w przypadku produktów, o których mowa w załączniku III lit. a), lit. b) tiret pierwsze, lit. c), lit. e) tiret drugie i lit. h): cukry lub miód,
- w przypadku produktów zdefiniowanych w pkt 1–5 części I, w celu uregulowania smaku kwaśnego: sok cytrynowy lub sok z limonek lub zagęszczony sok cytrynowy lub zagęszczony sok z limonek, do 3 g na litr soku, wyrażonych jako bezwodny kwas cytrynowy,
- w przypadku soku pomidorowego i soku pomidorowego z zagęszczonego soku: sól, przyprawy i aromatyczne zioła.

3. Dozwolone procesy obróbki i substancje

Do produktów, o których mowa w części I, można stosować wyłącznie następujące zabiegi i dodawać wyłącznie następujące substancje:

- przetwarzanie w drodze ekstrakcji mechanicznej,
- zwykłe procesy fizyczne, łącznie z automatyczną ekstrakcją wodną (dyfuzja) jadalnych części owoców, innych niż winogrona, służące do produkcji zagęszczonych soków owocowych, pod warunkiem że w ten sposób otrzymane soki owocowe są zgodne z wymogami przewidzianymi w części I pkt 1,
- w przypadku stosowania do soku winogronowego obróbki dwutlenkiem siarki dopuszczona jest desulfatacja metodami fizycznymi, pod warunkiem że łączna ilość SO_2 , obecna w gotowym produkcie, nie przekroczy 10 mg/l,
- preparaty enzymatyczne: pektynazy (rozkładające pektyny), proteinazy (rozkładające białka) i amylazy (rozkładające skrobię) spełniające wymogi rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1332/2008 z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie enzymów spożywczych ⁽¹⁾,
- żelatyna spożywcza,
- taniny,
- żel krzemionkowy (forma koloidalna),
- węgiel drzewny,
- azot,
- bentonit jako glina adsorbcyjna,
- chemicznie obojętny środek wspomagający filtrację oraz czynniki strąceniowe (w tym perlit, diatomit płukany, celuloza, nierozpuszczalny poliamid, poliwinylpolipirolidon, polistyren) zgodne z rozporządzeniem (WE) nr 1935/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 27 października 2004 r. w sprawie materiałów i wyrobów przeznaczonych do kontaktu z żywnością ⁽²⁾,
- chemicznie obojętne środki adsorpcyjne zgodne z rozporządzeniem (WE) nr 1935/2004 oraz używane do obniżania zawartości limonoidu i narynginy w soku cytrusowym bez znaczącego oddziaływania na zawartość glukozydów limonoidowych, kwasów, cukrów (włączając oligosacharydy) lub składników mineralnych.

⁽¹⁾ Dz.U. L 354 z 31.12.2008, s. 7.

⁽²⁾ Dz.U. L 338 z 13.11.2004, s. 4.

ZAŁĄCZNIK II

DEFINICJE SUROWCÓW

Do celów niniejszej dyrektywy zastosowanie mają następujące definicje:

1. Owoc

Wszystkie owoce. Dla celów niniejszej dyrektywy pomidory również uznaje się za owoce.

Owoce są zdrowe, odpowiednio dojrzałe i świeże lub zakonserwowane za pomocą metod fizycznych lub zabiegów, w tym środków zastosowanych po zbiorze, użytych zgodnie z prawem Unii.

2. Przecier owocowy

Zdolny do fermentacji, ale niesfermentowany produkt otrzymany przez odpowiednie procesy fizyczne, takie jak przetarcie przez sito, rozdrobnienie lub zmielenie jadalnych części całego lub obranego owocu bez usuwania soku.

3. Zagęszczony przecier owocowy

Produkt otrzymany z przecieru owocowego przez fizyczne usunięcie określonej ilości zawartej w nim wody.

Aromat otrzymany za pomocą odpowiednich metod fizycznych, określonych w załączniku I część II pkt 3, może zostać ponownie wprowadzony do zagęszczonego przecieru owocowego, pod warunkiem że w całości pochodzi z tych samych gatunków owoców.

4. Aromat

Bez uszczerbku dla rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1334/2008, z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie środków aromatyzujących i niektórych składników żywności o właściwościach aromatyzujących do użycia w oraz na środkach spożywczych⁽¹⁾, aromaty przeznaczone do ponownego wprowadzenia do soku otrzymuje się podczas przerobu owocu poprzez zastosowanie odpowiednich procesów fizycznych. Te procesy fizyczne mogą być stosowane w celu utrzymania, utrwalenia lub ustabilizowania jakości aromatu i obejmują w szczególności wyciskanie, ekstrakcję, destylację, filtrację, adsorpcję, ewaporację, frakcjonowanie i zagęszczanie.

Aromat otrzymuje się z jadalnych części owocu; dopuszczalne są jednak również olejek wyciskany na zimno ze skórki owoców cytrusowych oraz składniki uzyskiwane z pestek.

5. Cukry

— cukry zdefiniowane w dyrektywie Rady 2001/111/WE z dnia 20 grudnia 2001 r. odnoszącej się do niektórych cukrów przeznaczonych do spożycia przez ludzi⁽²⁾,

— syrop fruktozowy,

— cukry pochodzące z owoców.

6. Miód

Produkt zdefiniowany w dyrektywie Rady 2001/110/WE z dnia 20 grudnia 2001 r. odnoszącej się do miodu⁽³⁾.

7. Miazga lub komórki miąższu

Produkty otrzymane z jadalnych części owocu tego samego gatunku, bez usuwania soku. W przypadku owoców cytrusowych miazga lub komórki miąższu są woreczkami (komórkami) sokowymi, uzyskanymi z endokarpu (owocni wewnętrznej).

⁽¹⁾ Dz.U. L 354 z 31.12.2008, s. 34.

⁽²⁾ Dz.U. L 10 z 12.1.2002, s. 53.

⁽³⁾ Dz.U. L 10 z 12.1.2002, s. 47.

ZAŁĄCZNIK III

SZCZEGÓŁOWE OZNACZENIA NIEKTÓRYCH PRODUKTÓW WYMENIONYCH W ZAŁĄCZNIKU I

a) »Vruchtendrank«, dla nektarów owocowych;

b) »Süßmost«

Oznaczenie »Süßmost« może być używane wyłącznie w połączeniu z nazwami produktów »Fruchtsaft« lub »Fruchtnektar«:

— dotyczy nektaru owocowego otrzymywanego wyłącznie z soków owocowych, zagęszczonych soków owocowych lub mieszanki tych produktów, niesmacznych w stanie naturalnym z powodu ich naturalnie wysokiej kwasności,

— dotyczy soku owocowego otrzymywanego z jabłek lub z gruszek, z dodatkiem jabłek w miarę potrzeby, ale bez dodatku cukru;

c) »succo e polpa« lub »sumo e polpa«, dla nektarów otrzymywanych wyłącznie z przecieru owocowego lub zagęszczonego przecieru owocowego;

d) »æblemost«, dla soku jabłkowego bez dodatku cukru;

e) — »sur ... saft«, razem z nazwą (w języku duńskim) użytego owocu, dla soków bez dodatku cukru otrzymanych z czarnych porzeczek, wiśni, czerwonych porzeczek, białych porzeczek, malin, truskawek lub jagód bzu czarnego,

— »sød ... saft« lub »sødet ... saft« razem z nazwą (w języku duńskim) użytego owocu, dla soków otrzymanych z tych owoców, z dodatkiem więcej niż 200 g cukru na litr;

f) »äppelmust/äpplemust«, dla soku jabłkowego bez dodatku cukru;

g) »mosto«, synonim soku winogronowego;

h) »smiltsērķšķu sula ar cukuru« lub »astelpaju mahl suhkruga«, lub »słodzony sok z rokitnika« dla soków otrzymanych z owoców rokitnika zwyczajnego, z dodatkiem cukru nieprzekraczającym 140 g na litr.

ZAŁĄCZNIK IV

PRZEPISY SZCZEGÓLNE DOTYCZĄCE NEKTARÓW OWOCOWYCH

Rodzaj nektaru owocowego	Minimalna zawartość soku lub przecieru owocowego (% objętości produktu końcowego)
I. Owoce o wysokiej kwasowości, z których sok nie nadaje się do bezpośredniego spożycia	
Owoce passiflory	25
Quito naranjillos	25
Czarne porzeczki	25
Białe porzeczki	25
Porzeczki czerwone	25
Agrest	30
Owoce rokitnika zwyczajnego	25
Owoce tarniny	30
Śliwki	30
Śliwki węgierki	30
Owoce jarzębiny	30
Owoce dzikiej róży	40
Wiśnie właściwe (kwaśne)	35
Inne odmiany wiśni	40
Borówki czarne (czarne jagody)	40
Owoce bzu czarnego	50
Maliny	40
Morele	40
Truskawki	40
Owoce morwy/jeżyny	40
Żurawiny	30
Owoce pigwy	50
Cytryny i limonki	25
Inne owoce tej grupy	25
II. Owoce o niskiej kwasowości, papkowatej konsystencji lub wysokiej zawartości substancji aromatycznych, z których sok nie nadaje się do bezpośredniego spożycia	
Mango	25
Banany	25
Gujawa	25
Papaje	25
Liczi	25
Acerole (azeroles) (nieśplik neapolitański)	25
Flaszowiec miękkościernisty (soursop)	25
Flaszowiec siatkowaty lub flaszowiec peruwiański (bullock's heart lub custard apple)	25
Flaszowiec łuskowaty (sugar apples)	25
Granaty	25
Owoce nerkowca	25
Śliwiec purpurowy (spanish plums)	25
Śliwiec (umbu)	25
Inne owoce tej grupy	25

Rodzaj nektaru owocowego	Minimalna zawartość soku lub przecieru owocowego (% objętości produktu końcowego)
III. Owoce, z których sok nadaje się do bezpośredniego spożycia:	
Jabłka	50
Gruszki	50
Brzoskwinie	50
Owoce cytrusowe oprócz cytryn i limonek	50
Ananasy	50
Pomidory	50
Inne owoce tej grupy	50

ZAŁĄCZNIK V

MINIMALNE WARTOŚCI W SKALI BRIXA DLA ODTWORZONEGO SOKU OWOCOWEGO I ODTWORZONEGO PRZECIERU OWOCOWEGO

Nazwa zwyczajowa owocu	Nazwa botaniczna	Minimalne poziomy w skali Brix
Jabłko (*)	<i>Malus domestica</i> Borkh.	11,2
Morela (**)	<i>Prunus armeniaca</i> L.	11,2
Banan (**)	<i>Musa x paradisiacal</i> L. (wyluczając banany rajske)	21,0
Czarna porzeczka (*)	<i>Ribes nigrum</i> L.	11,0
Winogrona (*)	<i>Vitis vinifera</i> L. lub jego hybrydy <i>Vitis labrusca</i> L. lub jego hybrydy	15,9
Grejpfrut (*)	<i>Citrus x paradise</i> Macfad	10,0
Gujawa (**)	<i>Psidium guajava</i> L.	8,5
Cytryna (*)	<i>Citrus limon</i> (L.) Burm.f.	8,0
Mango (**)	<i>Mangifera indica</i> L.	13,5
Pomarańcza (*)	<i>Citrus sinensis</i> (L.) Osbeck	11,2
Owoce passiflory (*)	<i>Passiflora edulis</i> Sims	12,0
Brzoskwinia (**)	<i>Prunus persica</i> (L.) Batach var. <i>persica</i>	10,0
Gruszka (**)	<i>Pyrus communis</i> L.	11,9
Ananas (*)	<i>Ananas comosus</i> (L.) Merr.	12,8
Malina (*)	<i>Rubus idaeus</i> L.	7,0
Wiśnia (*)	<i>Prunus cerasus</i> L.	13,5
Truskawka (*)	<i>Fragaria x ananassa</i> Duch.	7,0
Pomidor (*)	<i>Lycopersicon esculentum</i> Mill.	5,0
Mandarynka (*)	<i>Citrus reticulata</i> Blanco	11,2

W przypadku produktów oznaczonych gwiazdką (*), które wytwarzane są w postaci soku, minimalna gęstość względna oznaczana jest w odniesieniu do wody 20/20 °C.

W przypadku produktów oznaczonych podwójną gwiazdką (**), które wytwarzane są w postaci przecieru, oznaczana jest wyłącznie minimalna odczytywana wartość w skali Brix (bez korekty kwasowości).".

II

(Akty o charakterze nieustawodawczym)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE DELEGOWANE KOMISJI (UE) NR 363/2012

z dnia 23 lutego 2012 r.

w sprawie zasad proceduralnych w odniesieniu do uznawania i cofania uznawania organizacji monitorujących zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 995/2010 ustanawiającym obowiązki podmiotów wprowadzających do obrotu drewno i produkty z drewna

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 995/2010 z dnia 20 października 2010 r. ustanawiające obowiązki podmiotów wprowadzających do obrotu drewno i produkty z drewna ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 8 ust. 7,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Szczególnym celem rozporządzenia (UE) nr 995/2010 jest zmniejszenie ryzyka wprowadzania do obrotu nielegalnie pozyskanego drewna oraz produktów z niego pochodzących na rynku wewnętrznym. Zadaniem organizacji monitorujących jest wspieranie poszczególnych podmiotów w spełnieniu wymogów określonych w rozporządzeniu. W tym celu organizacje te powinny opracować system zasad należytej staranności, przyznać podmiotom prawo do korzystania z tego systemu oraz prowadzić weryfikację jego właściwego stosowania.
- (2) Procedura uznawania organizacji monitorujących przez Komisję powinna być sprawiedliwa, zrozumiała i niezależna. W związku z tym wnioskodawcy powinni podlegać ocenie po konsultacjach z właściwymi organami w państwach członkowskich oraz po zgromadzeniu wystarczających informacji na ich temat. W razie konieczności gromadzenie informacji powinno obejmować wizyty w siedzibie wnioskodawcy.
- (3) Konieczne jest określenie odpowiedniego zakresu wiedzy specjalistycznej oraz zdolności organizacji monitorujących niezbędnych w celu określenia stopnia zgodności drewna z odpowiednimi przepisami w kraju pozyskania oraz w celu proponowania środków oceny ryzyka związanego z wprowadzaniem do obrotu nielegalnie pozyskanego drewna oraz produktów z niego pochodzących. W przypadku kiedy wspomniane ryzyko nie jest

nieznaczne, organizacja monitorująca powinna być w stanie zaproponować odpowiednie środki mające na celu jego skuteczne ograniczenie.

- (4) Należy zadbać o to, by organizacje monitorujące wykonywały swoje zadania w sposób przejrzysty i niezależny, unikając konfliktów interesów wynikających z ich obowiązków oraz świadcząc usługi w sposób niedyskryminacyjny.
- (5) Komisja powinna decydować o wycofaniu uznania zgodnie ze sprawiedliwą, zrozumiałą i niezależną procedurą. Przed podjęciem takiej decyzji Komisja powinna przeprowadzić konsultacje z właściwymi organami w państwach członkowskich oraz zgromadzić odpowiednie informacje, w razie konieczności również podczas kontroli na miejscu. Dana organizacja monitorująca powinna mieć możliwość przedstawienia uwag przed podjęciem decyzji przez Komisję.
- (6) Zgodnie z zasadą proporcjonalności Komisja powinna mieć możliwość wycofania uznania tymczasowo lub warunkowo bądź na stałe; może się to okazać konieczne ze względu na poziom stwierdzonych niedociągnięć w sytuacji, kiedy organizacja monitorująca nie wykonuje już zadań lub nie spełnia wymogów określonych w art. 8 rozporządzenia (UE) nr 995/2010.
- (7) Należy zadbać o to, by poziom ochrony osób fizycznych w odniesieniu do przetwarzania danych osobowych w zakresie niniejszego rozporządzenia, w szczególności przetwarzania danych osobowych podawanych we wnioskach o uznanie organizacji monitorującej, był zgodny z wymogami określonymi w dyrektywie 95/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 października 1995 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w zakresie przetwarzania danych osobowych i swobodnego przepływu tych danych ⁽²⁾ oraz w rozporządzeniu (WE) nr 45/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2000 r. o ochronie osób

⁽¹⁾ Dz.U. L 295 z 12.11.2010, s. 23.

⁽²⁾ Dz.U. L 281 z 23.11.1995, s. 31.

fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje i organy wspólnotowe i o swobodnym przepływie takich danych ⁽¹⁾,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Definicje

Do celów niniejszego rozporządzenia, poza definicjami określonymi w art. 2 rozporządzenia (UE) nr 995/2010, stosuje się następujące definicje:

- 1) „właściwe organy, których to dotyczy” oznaczają właściwe organy w państwach członkowskich, w których organizacja monitorująca lub podmiot wnioskujący o uznanie jako organizacja monitorująca posiadają siedzibę lub w których świadczą lub zamierzają świadczyć usługi w rozumieniu dyrektywy 2006/123/WE Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽²⁾;
- 2) „dokumenty potwierdzające posiadanie kwalifikacji” oznaczają dyplomy, świadectwa oraz inne dokumenty poświadczające pomyślne ukończenie kształcenia zawodowego wydawane przez organ w danym państwie wyznaczony na podstawie przepisów prawnych i administracyjnych tego państwa;
- 3) „doświadczenie zawodowe” oznacza przebieg faktycznego i zgodnego z prawem wykonywania danego zawodu.

Artykuł 2

Wniosek o uznanie organizacji monitorującej

1. Wniosek o uznanie jako organizacja monitorująca może złożyć do Komisji każdy podmiot publiczny lub prywatny – spółka, korporacja, firma, przedsiębiorstwo, instytucja lub organ – posiadający siedzibę na terytorium Unii Europejskiej.

Podmiot składa wniosek w jednym z języków urzędowych Unii Europejskiej wraz z dokumentami wymienionymi w załączniku.

2. W celu uznania jako organizacja monitorująca wnioskodawca wykazuje spełnienie wszystkich wymogów określonych w art. 8 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 995/2010 oraz w art. 5–8 niniejszego rozporządzenia.

3. Komisja potwierdza otrzymanie wniosku i w ciągu 10 dni od daty otrzymania przydziela wnioskodawcy numer referencyjny.

Informuje również wnioskodawcę o przewidywanym terminie wydania decyzji w sprawie wniosku. Komisja informuje wnioskodawcę o wszelkich zmianach powyższego terminu spowodowanych koniecznością uzyskania dodatkowych informacji lub dokumentów potrzebnych do oceny wniosku.

4. Jeżeli po upływie trzech miesięcy od daty otrzymania wniosku przez Komisję lub ostatniego pisemnego zawiadomienia wnioskodawcy przez Komisję, w zależności od tego, co nastąpiło później, Komisja nie wydała decyzji o uznaniu organizacji monitorującej ani nie odrzuciła wniosku, Komisja informuje wnioskodawcę na piśmie o postępach w ocenie wniosku.

Akapit pierwszy może mieć wielokrotne zastosowanie w przypadku rozpatrywania jednego wniosku.

5. Komisja przekazuje kopię wniosku oraz dokumentów uzupełniających właściwym organom, których to dotyczy, które mogą przekazać swoje uwagi dotyczące wniosku w ciągu miesiąca od daty przekazania dokumentów.

Artykuł 3

Dodatkowe dokumenty i dostęp do lokali

1. Na prośbę Komisji wnioskodawca lub właściwe organy, których to dotyczy, udzielają wszelkich dodatkowych informacji lub przedkładają wszelkie dodatkowe dokumenty wymagane przez Komisję w określonym terminie.

2. Wnioskodawca umożliwia Komisji dostęp do swoich lokali w celu weryfikacji spełnienia wszystkich wymogów określonych w art. 8 rozporządzenia (UE) nr 995/2010 oraz w art. 5–8 niniejszego rozporządzenia. Komisja z wyprzedzeniem informuje wnioskodawcę o wizycie. Właściwe organy, których to dotyczy, mogą uczestniczyć w wizycie.

Wnioskodawca udziela wszelkiej pomocy koniecznej do umożliwienia tego rodzaju wizyt.

Artykuł 4

Decyzja o uznaniu organizacji monitorującej

W przypadku podjęcia decyzji o uznaniu organizacji monitorującej zgodnie z art. 8 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 995/2010 Komisja informuje o tym wnioskodawcę, którego to dotyczy, w terminie do 10 dni roboczych od daty przyjęcia wspomnianej decyzji.

Komisja również niezwłocznie wydaje wnioskodawcy świadectwo uznania oraz, zgodnie z art. 8 ust. 3 akapit drugi rozporządzenia (UE) nr 995/2010, informuje o swojej decyzji właściwe organy we wszystkich państwach członkowskich w terminie, o którym mowa w akapicie pierwszym.

Artykuł 5

Osobowość prawna oraz posiadanie siedziby na terytorium Unii

1. Jeżeli wnioskodawca posiada siedzibę w więcej niż jednym państwie członkowskim, przekazuje informacje dotyczące siedziby statutowej, administracji centralnej lub siedziby głównej na terytorium Unii, a także wszystkich biur, oddziałów lub jednostek zależnych działających na terytorium wszystkich państw członkowskich. Wnioskodawca deklaruje również, w których państwach członkowskich zamierza świadczyć usługi.

⁽¹⁾ Dz.U. L 8 z 12.1.2001, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 376 z 27.12.2006, s. 36.

2. W przypadku wnioskodawcy stanowiącego instytucję państwa członkowskiego lub jej część nie ma konieczności potwierdzenia osobowości prawnej oraz posiadania siedziby na terytorium Unii Europejskiej.

Artykuł 6

Odpowiedni zakres wiedzy specjalistycznej

1. W celu zapewnienia prawidłowego wykonywania przez organizację monitorującą zadań zgodnie z wymogami art. 8 ust. 2 lit. b) rozporządzenia (UE) nr 995/2010 pracownicy wnioskodawcy posiadający kompetencje techniczne muszą spełniać następujące minimalne warunki, poświadczając je dokumentami potwierdzającymi posiadanie kwalifikacji oraz doświadczenia zawodowego:

- a) wykształcenie zawodowe w dziedzinie związanej z zadaniami organizacji monitorującej;
- b) w przypadku wyższych stanowisk technicznych przynajmniej pięcioletnie doświadczenie zawodowe w pracy związanej z zadaniami organizacji monitorującej.

Na potrzeby akapitu pierwszego lit. a) za właściwe uważa się dziedziny związane z leśnictwem, ochroną środowiska, prawem, zarządzaniem przedsiębiorstwem, zarządzaniem ryzykiem, handlem, audytem, kontrolą finansową lub zarządzaniem łańcuchem dostaw.

2. Wnioskodawca zachowuje dokumentację potwierdzającą zakres zadań i obowiązków swoich pracowników. Wnioskodawca stosuje procedury monitorowania efektywności oraz kompetencji technicznych pracowników.

Artykuł 7

Zdolność wykonywania zadań przez organizację monitorującą

1. Wnioskodawca wykazuje stosowanie:

- a) struktury organizacyjnej zapewniającej prawidłowe wykonywanie zadań przez organizację monitorującą;
- b) systemu zasad należytej staranności udostępnianego podmiotom i przez nie wykorzystywanego;
- c) strategii i procedur umożliwiających ocenę i doskonalenie systemu zasad należytej staranności;
- d) procedur i procesów służących weryfikacji prawidłowego stosowania systemu zasad należytej staranności przez podmioty;
- e) procedur dotyczących działań naprawczych podejmowanych w przypadku nieprawidłowego stosowania systemu zasad należytej staranności przez podmiot.

2. Poza wymogami określonymi w ust. 1 wnioskodawca wykazuje zdolność finansową i techniczną do wykonywania zadań przez organizację monitorującą.

Artykuł 8

Brak konfliktu interesów

1. Sposób organizacji wnioskodawcy zapewnia obiektywność i bezstronność jego działalności.

2. Wnioskodawca gromadzi, analizuje oraz zachowuje dokumentację potwierdzającą wystąpienie ryzyka konfliktu interesu w wyniku wykonywania zadań przez organizację monitorującą, włącznie z wszelkiego rodzaju konfliktami wynikającymi z relacji z instytucjami powiązanymi lub podwykonawcami.

3. W przypadku rozpoznania ryzyka wystąpienia konfliktu interesów wnioskodawca stosuje ustanowione w formie pisemnej strategię oraz procedury mające zapobiec wystąpieniu konfliktu interesów na poziomie organizacji oraz pomiędzy poszczególnymi osobami. Ustanowione w formie pisemnej strategię oraz procedury są utrzymywane i realizowane. Mogą one obejmować audyt przeprowadzany przez stronę trzecią.

Artykuł 9

Informacje dotyczące kolejnych zmian

1. Organizacja monitorująca niezwłocznie informuje Komisję w przypadku, kiedy po jej uznaniu wystąpi którakolwiek z następujących sytuacji:

- a) zmiana, która nastąpiła po uznaniu organizacji monitorującej i która może mieć wpływ na jej zdolność do spełnienia wymogów określonych w art. 5–8;
- b) organizacja monitorująca otwiera inne biura, oddziały lub jednostki zależne w Unii niż te zadeklarowane we wniosku;
- c) organizacja monitorująca postanawia świadczyć usługi w innych państwach członkowskich niż te zadeklarowane we wniosku lub w państwie członkowskim, w odniesieniu do którego deklarowała zaprzestanie świadczenia usług zgodnie z lit. d);
- d) organizacja monitorująca przestaje świadczyć usługi w którymkolwiek państwie członkowskim.

2. Komisja przekazuje wszystkie informacje uzyskane zgodnie z ust. 1 właściwym organom, których to dotyczy.

Artykuł 10

Ponowne rozpatrzenie decyzji o uznaniu organizacji monitorującej

1. Komisja może w każdej chwili ponownie rozpatrzyć decyzję o uznaniu organizacji monitorującej.

Komisja ponownie rozpatruje taką decyzję w przypadku którejkolwiek z następujących sytuacji:

- a) właściwy organ, którego to dotyczy, informuje Komisję, że według jego ustaleń organizacja monitorująca nie wykonuje już zadań określonych w art. 8 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 995/2010 lub nie spełnia już wymogów określonych w art. 8 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 995/2010, o których mowa w art. 5–8 niniejszego rozporządzenia;

b) Komisja posiada istotne informacje, w tym uzasadnione zastrzeżenia stron trzecich, według których organizacja monitorująca nie spełnia już wymogów określonych w art. 8 ust. 1 i 2 rozporządzenia (UE) nr 995/2010 oraz art. 5–8 niniejszego rozporządzenia;

c) organizacja monitorująca poinformowała Komisję o zmianach, o których mowa w art. 9 ust. 1 lit. a) niniejszego rozporządzenia.

2. W procedurze ponownego rozpatrzenia decyzji oraz przeprowadzenia kontroli Komisję wspiera zespół ds. oceny.

3. Wnioskodawca umożliwia zespołowi ds. oceny dostęp do swoich lokali w celu weryfikacji spełnienia wszystkich wymogów określonych w art. 8 rozporządzenia (UE) nr 995/2010 oraz w art. 5–8 niniejszego rozporządzenia. Właściwe organy, których to dotyczy, mogą uczestniczyć w tego rodzaju wizycie.

Wnioskodawca udziela wszelkiej pomocy koniecznej do umożliwienia tego rodzaju wizyt.

4. Zespół ds. oceny przygotowuje sprawozdanie z ustaleń. Do sprawozdania z ponownego rozpatrzenia decyzji dołączone zostają dowody potwierdzające.

Sprawozdanie z ponownego rozpatrzenia decyzji zawiera zalecenie w sprawie ewentualnego wycofania decyzji o uznaniu organizacji monitorującej.

Zespół ds. oceny przesyła sprawozdanie z ponownego rozpatrzenia decyzji właściwym organom, których to dotyczy. Organy te mogą przekazać swoje uwagi w terminie do trzech tygodni od daty przekazania sprawozdania.

Zespół ds. oceny udostępnia organizacji monitorującej, której to dotyczy, streszczenie ustaleń oraz wnioski zawarte w sprawozdaniu. Organizacja może przekazać swoje uwagi zespołowi ds. oceny w terminie do trzech tygodni od daty przekazania streszczenia.

5. W sprawozdaniu z ponownego rozpatrzenia decyzji zespół ds. oceny zaleca wycofanie uznania tymczasowo lub warunkowo albo na stałe, gdyż może się to okazać konieczne

ze względu na poziom wykrytych niedociągnięć w sytuacji, kiedy stwierdza się, że organizacja monitorująca nie wykonuje już zadań lub nie spełnia wymogów określonych w art. 8 rozporządzenia (UE) nr 995/2010.

W innym przypadku zespół ds. oceny może zalecić Komisji wezwanie do podjęcia działań zaradczych, wydanie oficjalnego ostrzeżenia albo zaprzestanie dalszych działań.

Artykuł 11

Decyzja o wycofaniu uznania organizacji monitorującej

1. Uwzględniając sprawozdanie z ponownego rozpatrzenia decyzji, o którym mowa w art. 10, Komisja decyduje o wycofaniu bądź podtrzymaniu uznania organizacji monitorującej tymczasowo lub warunkowo albo na stałe.

2. Komisja może wezwać do podjęcia działań zaradczych bądź wydać oficjalne ostrzeżenie w przypadku, kiedy poziom wykrytych niedociągnięć nie prowadzi do stwierdzenia, zgodnie z art. 8 ust. 6 rozporządzenia (UE) nr 995/2010, że organizacja monitorująca nie wykonuje już zadań lub nie spełnia już wymogów określonych w art. 8 ust. 2 tego rozporządzenia.

3. Zgodnie z art. 8 ust. 6 rozporządzenia (UE) nr 995/2010 w terminie 10 dni roboczych od wydania decyzji o wycofaniu uznania organizacji monitorującej, wezwania lub ostrzeżenia, o których mowa w ust. 2, informuje się o tej decyzji organizację monitorującą oraz właściwe organy we wszystkich państwach członkowskich.

Artykuł 12

Ochrona danych

Niniejsze rozporządzenie stosuje się bez uszczerbku dla zasad dotyczących przetwarzania danych osobowych określonych w dyrektywie 95/46/WE oraz w rozporządzeniu (WE) nr 45/2001.

Artykuł 13

Przepisy końcowe

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 23 lutego 2012 r.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

Wykaz dokumentów uzupełniających

Osobowość prawna; posiadanie siedziby; świadczenie usług:

- uwierzytelnione kopie dokumentów zgodnie z odpowiednimi przepisami krajowymi,
- wykaz państw członkowskich, w których wnioskodawca zamierza świadczyć usługi.

Odpowiedni zakres wiedzy specjalistycznej:

- opis organizacji i struktury podmiotu,
- wykaz pracowników posiadających kompetencje techniczne wraz z kopiami CV,
- opis i podział zadań i obowiązków,
- szczegółowy opis procedur monitorowania efektywności i kompetencji pracowników posiadających kompetencje techniczne.

Zdolność wykonywania zadań przez organizację monitorującą:

Szczegółowy opis:

- systemu zasad należytej staranności,
- strategii i procedur oceny i doskonalenia systemu zasad należytej staranności,
- strategii i procedur rozpatrywania skarg skierowanych przez podmioty lub strony trzecie,
- procedur i procesów służących weryfikacji prawidłowego stosowania systemu zasad należytej staranności przez podmioty,
- procedur dotyczących działań naprawczych podejmowanych w przypadku nieprawidłowego stosowania systemu zasad należytej staranności przez podmiot,
- systemu rejestrów.

Zdolność finansowa:

- kopie sprawozdań finansowych za ostatni rok obrotowy, lub
- oświadczenie dotyczące obrotu ze sprzedaży, lub
- inne dokumenty uzupełniające, w przypadku kiedy wnioskodawca z ważnych powodów nie może złożyć dokumentów wymienionych powyżej,
- polisa ubezpieczeniowa od odpowiedzialności cywilnej.

Brak konfliktu interesów:

- oświadczenie o braku konfliktu interesów,
- opis ustanowionych w formie pisemnej strategii oraz procedur mających zapobiec wystąpieniu konfliktu interesów na poziomie organizacji oraz pomiędzy poszczególnymi osobami, włącznie z audytem przeprowadzanym przez stronę trzecią.

Podwykonawstwo:

- opis zadań zleconych podwykonawcy,
 - dokumenty poświadczające, że wszyscy podwykonawcy lub wszystkie utworzone jednostki zależne spełniają odpowiednie wymogi, o których mowa powyżej.
-

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) NR 364/2012**z dnia 26 kwietnia 2012 r.****ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku”) ⁽¹⁾,uwzględniając rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 543/2011 z dnia 7 czerwca 2011 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1234/2007 w odniesieniu do sektorów owoców i warzyw oraz przetworzonych owoców i warzyw ⁽²⁾, w szczególności jego art. 136 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 543/2011 przewiduje – zgodnie z wynikami wielostronnych negocjacji handlowych Rundy Urugwajskiej – kryteria, na których podstawie ustalania Komisja ustala standardowe wartości dla przywozu z państw trzecich, w odniesieniu do

produktów i okresów określonych w części A załącznika XVI do wspomnianego rozporządzenia.

- (2) Standardowa wartość w przywozie jest obliczana każdego dnia roboczego, zgodnie z art. 136 ust. 1 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 543/2011, przy uwzględnieniu podlegających zmianom danych dziennych. Niniejsze rozporządzenie powinno zatem wejść w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Standardowe wartości celne w przywozie, o których mowa w art. 136 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 543/2011, są ustalone w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 26 kwietnia 2012 r.

W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego,

José Manuel SILVA RODRÍGUEZ

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich⁽¹⁾ Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.⁽²⁾ Dz.U. L 157 z 15.6.2011, s. 1.

ZAŁĄCZNIK

Standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

(EUR/100 kg)		
Kod CN	Kod państw trzecich ⁽¹⁾	Standardowa wartość w przywozie
0702 00 00	JO	98,8
	MA	60,4
	TN	124,7
	TR	115,6
	ZZ	99,9
0707 00 05	JO	216,8
	TR	133,3
	ZZ	175,1
0709 93 10	MA	29,9
	TR	107,1
	ZZ	68,5
0805 10 20	CL	48,2
	EG	58,6
	IL	73,9
	MA	50,7
	TR	50,5
	ZZ	56,4
0805 50 10	TR	55,4
	ZA	63,9
	ZZ	59,7
0808 10 80	AR	94,2
	BR	79,9
	CA	117,0
	CL	96,0
	CN	117,5
	MK	31,8
	NZ	126,1
	US	151,5
	ZA	85,6
	ZZ	100,0
0808 30 90	AR	110,3
	CL	108,7
	CN	88,0
	US	107,0
	ZA	115,4
	ZZ	105,9

⁽¹⁾ Nomenklatura krajów ustalona w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 1833/2006 (Dz.U. L 354 z 14.12.2006, s. 19). Kod „ZZ” odpowiada „innym pochodzeniom”.

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) NR 365/2012**z dnia 26 kwietnia 2012 r.****dotyczące wydawania pozwoleń na przywóz ryżu w ramach kontyngentów taryfowych otwartych
rozporządzeniem wykonawczym (UE) nr 1273/2011 dla podokresu kwiecień 2012 r.**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku”) ⁽¹⁾,uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 1301/2006 z dnia 31 sierpnia 2006 r. ustanawiające wspólne zasady zarządzania kontyngentami taryfowymi na przywóz produktów rolnych, podlegającymi systemowi pozwoleń na przywóz ⁽²⁾, w szczególności jego art. 7 ust. 2,uwzględniając rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 1273/2011 z dnia 7 grudnia 2011 r. otwierające niektóre kontyngenty celne na przywóz ryżu i ryżu łamanego oraz stanowiące o administrowaniu nimi ⁽³⁾, w szczególności jego art. 5 akapit pierwszy,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 1273/2011 otworzyło niektóre kontyngenty taryfowe na przywóz ryżu i ryżu łamanego i ustanowiło zarządzanie nimi według krajów pochodzenia i w podziale na podokresy zgodnie z załącznikiem I do przedmiotowego rozporządzenia wykonawczego.
- (2) W odniesieniu do kontyngentów określonych w art. 1 ust. 1 lit. a) rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 1273/2011, drugim podokresem jest kwiecień.
- (3) Z powiadomień przesłanych zgodnie z art. 8 lit. a) rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 1273/2011 wynika, że w odniesieniu do kontyngentu o numerze porządkowym 09.4130 wnioski złożone w ciągu pierwszych dziesięciu dni roboczych kwietnia 2012 r., na mocy art. 4 ust. 1 przedmiotowego rozporządzenia wykonawczego, odnoszą się do ilości większej niż ilość dostępna. Należy zatem określić ilość, na jaką pozwolenia mogą być wydawane poprzez ustalenie współczyn-

nika przydziału, jaki należy zastosować do ilości, w odniesieniu do której złożono wnioski dla danego kontyngentu.

- (4) Z powiadomień tych wynika również, że w odniesieniu do kontyngentów o numerach porządkowych 09.4127 – 09.4128 – 09.4129 wnioski złożone w ciągu pierwszych dziesięciu dni roboczych kwietnia 2012 r., na mocy art. 4 ust. 1 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 1273/2011, odnoszą się do ilości mniejszej niż ilość dostępna.
- (5) W odniesieniu do kontyngentów o numerach porządkowych 09.4127 – 09.4128 – 09.4129 – 09.4130 należy również ustalić całkowitą ilość dostępną w następnym podokresie zgodnie z art. 5 akapit pierwszy rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 1273/2011.
- (6) W celu zapewnienia efektywnego zarządzania procedurą wydawania pozwoleń na przywóz niniejsze rozporządzenie powinno wejść w życie niezwłocznie po jego opublikowaniu,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Wnioski o pozwolenia na przywóz ryżu objętego kontyngentem o numerze porządkowym 09.4130, o którym mowa w rozporządzeniu wykonawczym (UE) nr 1273/2011, złożone w ciągu pierwszych dziesięciu dni roboczych kwietnia 2012 r., stanowią podstawę do wydania pozwoleń na ilość, w odniesieniu do której złożono wnioski, po zastosowaniu współczynnika przydziału ustalonego w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

2. Całkowitą ilość dostępną w ramach kontyngentów o numerach porządkowych 09.4127 – 09.4128 – 09.4129 – 09.4130, o których mowa w rozporządzeniu wykonawczym (UE) nr 1273/2011, w następnym podokresie obowiązywania kontyngentu ustala się w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 26 kwietnia 2012 r.

W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego,

José Manuel SILVA RODRÍGUEZ

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 238 z 1.9.2006, s. 13.

⁽³⁾ Dz.U. L 325 z 8.12.2011, s. 6.

ZAŁĄCZNIK

Ilości, które mają zostać przydzielone w podokresie obowiązywania kontyngentu kwiecień 2012 r., oraz ilości dostępne w następnym podokresie obowiązywania kontyngentu, zgodnie z rozporządzeniem wykonawczym (UE) nr 1273/2011

Kontyngent na ryż bielony lub półbielony objęty kodem CN 1006 30, określony w art. 1 ust. 1 lit. a) rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 1273/2011:

Pochodzenie	Nr porządkowy	Współczynnik przydziału na podokres kwiecień 2012 r.	Całkowita ilość dostępna w podokresie lipiec 2012 r. (w kg)
Stany Zjednoczone	09.4127	(¹)	27 865 684
Tajlandia	09.4128	(¹)	8 627 076
Australia	09.4129	(¹)	916 000
Inne pochodzenie	09.4130	0,988521 %	0

(¹) Wnioski dotyczą ilości mniejszych lub równych w stosunku do ilości dostępnych: wszystkie wnioski mogą zatem zostać przyjęte.

DECYZJE

DECYZJA WYKONAWCZA RADY

z dnia 29 marca 2012 r.

zmieniająca decyzję wykonawczą 2011/344/UE w sprawie przyznania Portugalii pomocy finansowej Unii

(2012/224/UE)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (UE) nr 407/2010 z dnia 11 maja 2010 r. ustanawiające europejski mechanizm stabilizacji finansowej ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 3 ust. 2,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z art. 3 ust. 9 decyzji wykonawczej Rady 2011/344/UE ⁽²⁾ Komisja, wraz z Międzynarodowym Funduszem Walutowym i we współpracy z Europejskim Bankiem Centralnym, dokonała trzeciego przeglądu postępów poczynionych przez władze Portugalii we wdrażaniu uzgodnionych środków w ramach gospodarczego i finansowego programu dostosowawczego („program”), a także ich skuteczności oraz wpływu na gospodarkę i społeczeństwo.
- (2) Z przeglądu wynika, że przestrzeganie przez Portugalie warunków za czwarty kwartał 2011 r. było zadowalające. W 2011 r. deficyt sektora instytucji rządowych i samorządowych zmniejszył się poniżej wyznaczonego poziomu 5,9 % PKB i szacuje się, że obecnie wynosi około 4 % PKB, chociaż nastąpiło to w drodze odwołania się do wyjątkowego transferu około 6 mld EUR (około 3,5 % PKB) bankowych funduszy emerytalnych do państwowego systemu zabezpieczenia społecznego. Budżet na 2012 r. jest na odpowiednim poziomie, aby osiągnąć cel deficytu w wysokości 4,5 % PKB zgodnie z programem. Nadal podejmowane są wysiłki w zakresie strategii politycznych na rzecz wspierania stabilności systemu finansowego. Portugalskie banki podejmują działania w celu spełnienia wyższych wymogów kapitałowych określonych w programie, uwzględniając również konsekwencje wymogów Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego w odniesieniu do nowego tymczasowego buforu kapitałowego dla ekspozycji na dług państwowy, szczególnego programu kontroli na miejscu oraz transferu funduszy emerytalnych banków do państwowego systemu zabezpieczenia społecznego. Widać także

postępy reform rynku pracy i produktów: osiągnięto porozumienie z partnerami społecznymi zmierzające do szerokiej i ambitnej reformy rynku pracy, a do parlamentu wpłynął wniosek dotyczący znaczącej zmiany ram prawnych konkurencji, które stworzą warunki skutecznego systemu wzmocnienia konkurencji. Program prywatyzacji realizowany jest w oparciu o nową ustawę ramową. Sprzedano przedsiębiorstwo energetyczne EDP oraz przedsiębiorstwa sieci energetycznej REN. Wprowadzono strategię restrukturyzacji przedsiębiorstw państwowych. Usprawnia się ramy prawne dotyczące zamówień publicznych, a modernizacja ram prawnych dotyczących rynku mieszkaniowego jest w trakcie opracowywania. Czynione są postępy w zakresie reformy systemu sądowego.

- (3) W świetle tej sytuacji decyzja wykonawcza 2011/344/UE powinna zostać zmieniona,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

W art. 3 decyzji wykonawczej 2011/344/UE wprowadza się następujące zmiany:

- 1) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. W 2012 r. Portugalia przyjmie następujące środki, zgodnie z protokołem ustaleń:

- a) środki określone w lit. b) i c), o wartości wynoszącej co najmniej 9,8 mld EUR, zostaną włączone do budżetu na 2012 r. Podjęte zostaną kolejne środki, zwłaszcza po stronie wydatków, aby pokryć wszelkie możliwe braki wynikające z sytuacji budżetowej w 2012 r. W marcu rząd przyjmuje dodatkowy budżet, który uwzględni różne elementy, takie jak konsekwencje transferu funduszy emerytalnych banków do państwowego systemu zabezpieczenia społecznego, porozumienie finansowe z autonomicznym regionem Madery, skutki budżetowe pogorszenia się prognoz gospodarczych, niższe płatności z tytułu odsetek oraz strategię regulowania zaległości. Dodatkowy budżet nie wpływa na planowany deficyt sektora instytucji rządowych i samorządowych w 2012 r. (odpowiadający 4,5 % PKB);

⁽¹⁾ Dz.U. L 118 z 12.5.2010, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 159 z 17.6.2011, s. 88.

- b) Portugalia będzie dążyć do ograniczenia wydatków w 2012 r. o co najmniej 6,8 mld EUR, między innymi poprzez zmniejszenie wynagrodzeń i zatrudnienia w sektorze publicznym; zmniejszenie wysokości emerytur; przeprowadzenie kompleksowej reorganizacji administracji na szczeblu centralnym, polegającej na wyeliminowaniu niepotrzebnych stanowisk i innych przypadków nieefektywności; ograniczenie transferów do przedsiębiorstw państwowych; reorganizację i zmniejszenie liczby gmin i sołectw; cięcia wydatków na edukację i opiekę zdrowotną; zmniejszenie transferów do samorządów regionalnych i lokalnych; oraz zmniejszenie nakładów inwestycyjnych i innych wydatków zgodnie z programem;
- c) po stronie dochodów Portugalia wdroży środki w zakresie dochodów o łącznej wartości około 3 mld EUR, w tym poprzez poszerzenie bazy podatkowej w zakresie podatku VAT w drodze ograniczenia zwolnień podatkowych oraz reorganizację wykazu towarów i usług podlegających obniżonej, pośredniej i wyższej stawce podatkowej; podwyżkę akcyzy; poszerzenie podstawy opodatkowania podatkiem dochodowym od osób prawnych i podatkiem dochodowym od osób fizycznych poprzez ograniczenie odliczeń i zasad specjalnych; zapewnienie zbieżności odliczeń od podatku dochodowego od osób fizycznych mających zastosowanie w przypadku rent i emerytur oraz dochodów z pracy; oraz zmiany zasad opodatkowania nieruchomości polegające na znacznym ograniczeniu zakresu zwolnień. Środkom tym towarzyszyć będą działania na rzecz zwalczania uchylania się od opodatkowania, zwalczania oszustw podatkowych i zwalczania szarej strefy;
- d) Portugalia przyjmie środki poprawiające zarządzanie finansami publicznymi. Portugalia wdroży środki przewidziane w nowym ramowym prawie budżetowym, w tym wprowadzi średniookresowe ramy budżetowe. Ramy budżetowe na szczeblu lokalnym i regionalnym zostaną znacząco wzmocnione, w szczególności poprzez sformułowanie podstawowych wariantów dostosowania odpowiednich przepisów w zakresie finansowania do wymogów ramowego prawa budżetowego. Portugalia zintensyfikuje sprawozdawczość w zakresie finansów publicznych i ich monitorowanie oraz wzmocni przepisy i procedury regulujące wykonanie budżetu. Rząd Portugalii przygotowuje strategię zatwierdzania i regulowania zaległości. W strategii określone zostaną kryteria ustalania priorytetów w stosunku do płatności na rzecz wierzycieli oraz ustalenia w zakresie zarządzania służące zapewnieniu równego i przejrzystego procesu zaspokajania roszczeń we wszystkich sektorach. Portugalia wprowadzi wzmocnione ramy prawno-instytucjonalne na potrzeby oceny zagrożeń dla budżetu przed zawarciem partnerstwa publiczno-prywatnego. Portugalia przyjmie także przepisy regulujące tworzenie i funkcjonowanie przedsiębiorstw będących własnością skarbu państwa na szczeblu centralnym, regionalnym i lokalnym. Do czasu zmiany przepisów i wprowadzenia nowej struktury prawnej Portugalia nie zawrze żadnego nowego partnerstwa publiczno-prywatnego ani nie utworzy przedsiębiorstwa będącego własnością skarbu państwa;
- e) administracja samorządowa w Portugalii składa się obecnie z 308 gmin i 4 259 sołectw. Portugalia opracuje plan konsolidacji mający na celu reorganizację i znaczne zmniejszenie liczby tych jednostek. Zmiany te wejdą w życie z początkiem następnej tury lokalnych wyborów;
- f) Portugalia zmodernizuje swoją administrację podatkową poprzez utworzenie centralnego organu, zmniejszenie liczby urzędów gminnych i zlikwidowanie pozostałych wąskich gardeł w systemie odwoływania się od decyzji podatkowych;
- g) Portugalia wdroży porozumienie finansowe z autonomicznym regionem Madery;
- h) Portugalia przyjmie środki służące poprawie efektywności i stabilności spółek będących własnością skarbu państwa na szczeblu centralnym, regionalnym i lokalnym. Portugalia wdroży strategię mającą na celu restrukturyzację i zmniejszenie zadłużenia spółek będących własnością skarbu państwa oraz zapewnienie lepszych warunków finansowania rynkowego. Portugalia wdroży tę strategię, aby osiągnąć równowagę operacyjną na poziomie sektorowym przed końcem 2012 r.;
- i) Portugalia będzie kontynuować wdrażanie programu prywatyzacji. W 2012 r. sprzedane zostaną udziały sektora publicznego w GALP, TAP i ANA oraz rozpoczęta zostanie prywatyzacja części Comboios de Portugal, a także szeregu mniejszych przedsiębiorstw. Przygotowana zostanie strategia na rzecz przedsiębiorstwa Parpública, uwzględniająca zakończenie jego działalności oraz konsolidację z sektorem instytucji rządowych i samorządowych;
- j) Portugalia wdroży przepisy mające na celu zreformowanie systemu ubezpieczenia od bezrobocia, w tym skrócenie maksymalnego okresu uprawnienia do świadczeń; ograniczenie wysokości świadczeń do dwuipółkrotności minimum socjalnego; ograniczenie zakresu świadczeń przysługujących w okresie bezrobocia; skrócenie minimalnego okresu opłacania składek; oraz objęcie systemem ubezpieczenia od bezrobocia niektórych kategorii samozatrudnionych;
- k) rząd Portugalii przygotowuje wniosek dotyczący dostosowania systemu odpraw w taki sposób, aby obniżyć ich poziom do średniego poziomu unijnego wynoszącego 8–12 dni na tydzień pracy oraz utworzenia funduszu rekompensat do wypłacania odpraw;
- l) złagodzone zostaną przepisy dotyczące wynagrodzenia za pracę w nadgodzinach oraz zwiększona zostanie elastyczność uregulowań dotyczących czasu pracy;
- m) Portugalia będzie wspierać takie kształtowanie się wynagrodzeń, które będzie zgodne z celem sprzyjać tworzeniu miejsc pracy i zwiększaniu konkurencyjności przedsiębiorstw, w dążeniu do skorygowania zaburzeń równowagi makroekonomicznej. W okresie obowiązywania programu ewentualne podniesienie płacy minimalnej nastąpi tylko wtedy, gdy będzie uzasadnione rozwojem sytuacji gospodarczej i sytuacji na rynku pracy. Podjęte zostaną środki celem usunięcia słabości obecnych mechanizmów negocjowania wynagrodzeń, w tym przepisy celem zdefiniowania na nowo kryteriów i procedur rozszerzania zakresu układów zbiorowych oraz celem ułatwienia zawierania porozumień na poziomie przedsiębiorstw. Do czasu wypracowania stosownych rozwiązań zawiesza się możliwość rozszerzania zakresu układów zbiorowych;

- n) po przeprowadzeniu przeglądu aktualnych praktyk i ustanowieniu uzgodnionego planu działania aktywna polityka rynku pracy zostanie wzmocniona;
 - o) opracowany zostanie plan działania na rzecz poprawy jakości kształcenia i szkolenia na poziomie ponadgimnazjalnym i zawodowym;
 - p) poprawione zostanie funkcjonowanie systemu wymiaru sprawiedliwości poprzez wprowadzenie środków zaproponowanych w planie reformy wymiaru sprawiedliwości oraz przeprowadzenie i skontrolowanie zaległych spraw celem określenia środków mających prowadzić do usunięcia zaległości i wspierania pozasądowego rozstrzygania sporów;
 - q) Portugalia będzie kontynuowała proces otwierania swojej gospodarki na konkurencję. Rząd Portugalii podejmie niezbędne środki w celu zapewnienia, aby jego działania nie ograniczały swobodnego przepływu kapitału, a w szczególności aby państwo portugalskie ani żaden organ publiczny nie zawierały, jako udziałowcy, umów, które mogłyby ograniczać swobodny przepływ kapitału lub wpływać na kierowanie spółkami. Wolne zawody zostaną zliberalizowane poprzez udoskonalenie ram kwalifikacji zawodowych i likwidację ograniczeń w zawodach regulowanych. W sektorze budownictwa i nieruchomości Portugalia zmniejszy uciążliwość wymogów w stosunku do usługodawców transgranicznych oraz dokona przeglądu przeszkód w zakładaniu działalności usługowej;
 - r) poprawione zostaną ramy w zakresie konkurencji i regulacji. Portugalia wzmocni niezależność najważniejszych krajowych organów regulacyjnych i zwiększy ich środki; wdroży przepisy dotyczące konkurencji celem zwiększenia tempa i skuteczności egzekwowania przepisów prawa konkurencji; oraz ustanowi specjalny sąd ds. konkurencji, regulacji i nadzoru;
 - s) w sektorze energetycznym Portugalia podejmie środki na rzecz ułatwienia nowym podmiotom wejścia na rynek i wspierania utworzenia iberyjskiego rynku gazu oraz podejmie dalsze kroki na rzecz pełnej transpozycji trzeciego pakietu energetycznego UE. Portugalia podejmie środki na rzecz zweryfikowania mechanizmów wsparcia i opłat wyrównawczych mających zastosowanie do wytwarzania energii elektrycznej. Portugalia podejmie środki na rzecz ograniczenia nadmiernej wysokości rent ekonomicznych i wyeliminowania długu taryfowego do 2020 r., zwracając szczególną uwagę na opłaty wyrównawcze z tytułu gwarancji dostaw energii elektrycznej, specjalnego systemu (energia ze źródeł odnawialnych – poza gwarantowanymi w ramach mechanizmu przetargowego – i kogeneracji) i zwykłego systemu („CMEC” i „CAE”);
 - t) w odniesieniu do pozostałych sektorów sieciowych, zwłaszcza transportu, telekomunikacji i usług pocztowych, Portugalia przyjmie dodatkowe środki na rzecz wspierania konkurencji i elastyczności;
 - u) Portugalia przyjmie zmieniony kodeks zamówień publicznych, aby przyczynić się do stworzenia bardziej konkurencyjnych warunków dla przedsiębiorczości oraz do zwiększenia efektywności wydatków publicznych;
 - v) Portugalia wdroży przepisy dotyczące rynku mieszkań czynszowych celem dalszego zrównoważenia obowiązków najemców i wynajmujących, zwiększenia zachęt do przeprowadzania remontów oraz uczynienia rynku bardziej elastycznym i dynamicznym.”;
- 2) w ust. 8 wprowadza się następujące zmiany:
- a) lit. b) i c) otrzymują brzmienie:
 - „b) będzie ściśle nadzorować przedstawiane przez banki plany osiągnięcia współczynnika kapitału podstawowego Tier 1 w wysokości 10 % najpóźniej do końca 2012 r. Wymogi kapitałowe wynikające z wyceny długu państwowego według cen rynkowych, zgodnie z wymaganiami Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego, muszą zostać spełnione w czerwcu 2012 r., uwzględniając wpływ na poziom kapitału wyników szczególnego programu kontroli na miejscu oraz transferu funduszy emerytalnych banków do państwowego systemu zabezpieczenia społecznego. Jeżeli banki nie zdołają w terminie spełnić minimalnych wymogów kapitałowych, mogą wymagać czasowego dokapitalizowania ze środków publicznych, które dla prywatnych banków dostępne będą za pośrednictwem mechanizmu wsparcia wypłacalności banków dysponującego kwotą 12 mld EUR, który ustanowiony został w ramach programu;
 - c) zapewni zrównoważone i uporządkowane zmniejszenie udziału finansowania dłużnego w sektorze bankowym, które ma nadal zasadnicze znaczenie dla trwałego wyeliminowania nierównowagi w zakresie finansowania. W swoich planach finansowania banki postawiły sobie za cel obniżenie wskaźnika kredytów do depozytów do orientacyjnej wartości około 120 % do czasu zakończenia programu oraz potencjalne zmniejszenie uzależnienia od finansowania w ramach Eurosystemu w okresie jego realizacji. Te plany finansowania podlegają kwartalnym przeglądom.”;
- b) lit. e) i f) otrzymują brzmienie:
- „e) zapewni reorganizację należącego do państwa banku Caixa Geral de Depósitos celem odpowiedniego dokapitalizowania jego podstawowej działalności bankowej. Oczekuje się, że w 2012 r. nastąpi sprzedaż działalności ubezpieczeniowej bezpośrednio na rzecz nabywcy końcowego, co przyczyni się do zaspokojenia dodatkowych potrzeb kapitałowych banku w tym roku, oraz że Caixa Geral de Depósitos będzie nadal prowadzić działania zmierzające do zbycia aktywów niestrategicznych. Jeżeli do końca czerwca 2012 r. nie uda się zaspokoić tych potrzeb z wewnętrznych źródeł w ramach grupy, bank ten otrzyma publiczne wsparcie kapitałowe w ramach buforów gotówkowych poza mechanizmem wsparcia wypłacalności banków;
 - f) zapewni, aby wpływy pochodzące z częściowego transferu funduszy emerytalnych banków do państwowego systemu zabezpieczenia społecznego zostały wykorzystane zgodnie z unijnymi zasadami

pomocy państwa. Rząd Portugalii przeprowadzi, w ścisłej zgodzie z kryteriami kwalifikowalności, przydział środków w wysokości do 3 mld EUR, pochodzący od banków na rzecz sektora instytucji rządowych i samorządowych, przy jednoczesnym zachowaniu zobowiązań umownych dłużnika.”;

c) lit. g) otrzymuje brzmienie:

„g) opracuje i wdroży, w rozsądnych granicach czasowych, skuteczniejszą strategię wycofywania zagrożonych aktywów spółek celowych w celu maksymalizacji zysku dla podatnika.”;

d) lit. i) otrzymuje brzmienie:

„i) zapewni, aby banki uwzględniły dostępne wyniki szczególnego programu kontroli na miejscu w testach

warunków skrajnych przeprowadzanych przy założeniu podstawowego kapitału Tier 1 na poziomie 6 %.”;

e) skreśla się lit. j).

Artykuł 2

Niniejsza decyzja skierowana jest do Republiki Portugalskiej.

Sporządzono w Brukseli dnia 29 marca 2012 r.

W imieniu Rady

N. WAMMEN

Przewodniczący

DECYZJA RADY 2012/225/WPZiB**z dnia 26 kwietnia 2012 r.****dotycząca zmiany decyzji 2010/232/WPZiB w sprawie odnowienia środków ograniczających skierowanych przeciwko Birmie/Związkowi Myanmar**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 29,

Art. 15 decyzji 2010/232/WPZiB otrzymuje brzmienie:

a także mając na uwadze, co następuje:

„Artykuł 15

- (1) W dniu 26 kwietnia 2010 r. Rada przyjęła decyzję 2010/232/WPZiB ⁽¹⁾.
- (2) W ciągu ostatniego roku Unia z szacunkiem i uznaniem śledziła historyczne zmiany w Birmie/Związkowi Myanmar i zachęcała do tego, by szeroko zakrojone reformy były kontynuowane w ramach rozwijającego się partnerstwa z podmiotami z kręgów politycznych i społeczeństwa obywatelskiego. Unia z zadowoleniem przyjęła podjęcie konkretnych kroków w tym kierunku.
- (3) W obliczu tych zmian, a także aby uhonorować proces reform i zachęcać do niego, należy zawiesić środki ograniczające, z wyłączeniem embarga na uzbrojenie i embarga na sprzęt, który mógłby być wykorzystany do represji wewnętrznych; te embarga należy utrzymać.
- (4) Decyzję 2010/232/WPZiB należy odpowiednio zmienić,

1. Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

2. Niniejszą decyzję stosuje się od dnia 30 kwietnia 2013 r.

3. Środki, o których mowa w art. 3-13a zostają zawieszone do dnia 30 kwietnia 2013 r.”

Artykuł 2

Osoby wymienione w załączniku wykreśla się z listy zawartej w części J załącznika II do decyzji 2010/232/WPZiB.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

Sporządzono w Luksemburgu dnia 26 kwietnia 2012 r.

W imieniu Rady

M. BØDSKOV

Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 105 z 27.4.2010, s. 22.

ZAŁĄCZNIK

Osoby, o których mowa w art. 2

1. Thidar Zaw
 2. Pye Phyo Tay Za
 3. Ohn
 4. Shwe Shwe Lin
 5. Nan Than Htwe a.k.a Nan Than Htay
 6. Nang Lang Kham a.k.a. Nan Lan Khan
 7. Lo Hsing-han
 8. San San Kywe
 9. Nandar Hlaing
 10. Aye Aye Maw
 11. Nan Mauk Loung Sai a.k.a. Nang Mauk Lao Hsai
 12. Than Than Nwe
 13. Nay Soe
 14. Theint Theint Soe
 15. Sabai Myaing
 16. Htin Htut
 17. Htay Htay Khine (Khaing)
 18. Sandar Tun
 19. Aung Zaw Naing
 20. Mi Mi Khaing
 21. Moe Mya Mya
 22. Thurane Aung vel Christopher Aung, Thurein Aung
 23. Khin Phyo
 24. Nyunt Nyunt Oo
 25. Myint Myint Aye
 26. Min Thein vel Ko Pauk
 27. Tin Tin Latt
 28. Wut Yi Oo
 29. Captain Htun Zaw Win
 30. Yin Thu Aye
 31. Yi Phone Zaw
-

DECYZJA KOMISJI
z dnia 23 kwietnia 2012 r.
w sprawie drugiego pakietu wspólnych wymagań bezpieczeństwa dotyczących systemu kolejowego

(notyfikowana jako dokument nr C(2012) 2084)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2012/226/UE)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę 2004/49/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie bezpieczeństwa kolei wspólnotowych oraz zmieniającą dyrektywę Rady 95/18/WE w sprawie przyznawania licencji przedsiębiorstwom kolejowym, oraz dyrektywę 2001/14/WE w sprawie alokacji zdolności przepustowej infrastruktury kolejowej i pobierania opłat za użytkowanie infrastruktury kolejowej oraz certyfikację w zakresie bezpieczeństwa (dyrektywa w sprawie bezpieczeństwa kolei) ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 7 ust. 3 akapit drugi,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z dyrektywą 2004/49/WE Komisja udzieliła Europejskiej Agencji Kolejowej („Agencji”) mandatu na opracowanie projektu wspólnych wymagań bezpieczeństwa („CST”) i projektu związanych z nimi wspólnych metod oceny bezpieczeństwa na lata 2011–2015. Agencja przedstawiła Komisji swoje zalecenie w sprawie drugiego pakietu projektowanych CST. Niniejsza decyzja oparta jest na tym właśnie zaleceniu Agencji.
- (2) Zgodnie z metodyką określoną w decyzji Komisji 2009/460/WE z dnia 5 czerwca 2009 r. dotyczącej przyjęcia wspólnej metody oceny bezpieczeństwa służącej stwierdzeniu, czy osiągnięto wymagania bezpieczeństwa, o której mowa w art. 6 dyrektywy 2004/49/WE Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽²⁾, oraz w celu ustanowienia pierwszego i drugiego pakietu CST zgodnie z dyrektywą 2004/49/WE niezbędne jest wymierne określenie obecnego poziomu bezpieczeństwa systemów kolejowych państw członkowskich za pomocą krajowych wartości referencyjnych („NRV”). W decyzji 2009/460/WE NRV zdefiniowano jako wartość referencyjną wskazującą, dla przedmiotowego państwa członkowskiego, maksymalny tolerowany poziom dla kategorii ryzyka kolejowego. Jednak w przypadku gdy wartość NRV jest wyższa od odpowiedniego CST obliczonego na podstawie tej metodyki, maksymalny tolerowany poziom ryzyka dla każdego państwa członkowskiego jest równy odpowiedniemu CST wyznaczonemu na podstawie NRV zgodnie z metodyką określoną w pkt 2.2 załącznika do decyzji 2009/460/WE.
- (3) Wartości w ramach pierwszego pakietu CST, obliczone na podstawie danych za lata 2004–2007, określono

w decyzji Komisji 2010/409/UE z dnia 19 lipca 2010 r. w sprawie wspólnych wymagań bezpieczeństwa, o których mowa w art. 7 dyrektywy 2004/49/WE ⁽³⁾.

- (4) W dyrektywie 2004/49/WE przewidziano drugi pakiet wspólnych wymagań bezpieczeństwa, które mają opierać się na doświadczeniu uzyskanym przy opracowywaniu i wdrażaniu pierwszego pakietu CST. Powinien on odzwierciedlać te obszary priorytetowe, w których należy jeszcze podnieść poziom bezpieczeństwa. Wartości w ramach drugiego pakietu CST obliczono na podstawie danych za lata 2004–2009, które zostały dostarczone Eurostatowi przez państwa członkowskie zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 91/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 grudnia 2002 r. w sprawie statystyki transportu kolejowego ⁽⁴⁾. Do obliczeń użyto metodyki określonej w pkt 2.1.1 i 2.3.1 załącznika do decyzji 2009/460/WE.
- (5) Ponieważ pierwszy pakiet CST opublikowano w lipcu 2010 r., nie było dość czasu, aby zebrać wystarczające doświadczenia uzasadniające zmianę kategorii ryzyka. Kategorie ryzyka pozostają zatem takie same jak w przypadku pierwszego pakietu CST. Jednak na podstawie liczby wypadków i ofiar śmiertelnych w ruchu kolejowym za dwie główne kategorie ryzyka uznaje się „nieupoważnione osoby na terenie kolei” (60 % ofiar śmiertelnych) i „użytkowników przejazdu kolejowego” (29 % ofiar śmiertelnych).
- (6) Wartości w ramach drugiego pakietu CST dotyczą uniijnego systemu kolejowego jako całości. Brak jest dostępnych danych na potrzeby obliczenia CST dla różnych części systemu kolejowego, jak przewidziano w art. 3 lit. e) dyrektywy 2004/49/WE. W przepisie tym wspólne wymagania bezpieczeństwa zdefiniowano jako minimalne poziomy bezpieczeństwa, które muszą być osiągnięte przez różne części systemu kolejowego (takie jak system kolei konwencjonalnej, system kolei dużych prędkości, długie tunele lub linie przeznaczone wyłącznie do transportu towarów) i przez system jako całość, wyrażone w kryteriach akceptacji ryzyka. Opracowanie CST dla tych części systemu kolejowego nie jest obecnie możliwe ze względu na brak zharmonizowanych, wiarygodnych danych dotyczących poziomu bezpieczeństwa części systemu kolejowego, które funkcjonują w różnych państwach członkowskich. Należy jednak przyjąć drugi pakiet CST.
- (7) Decyzję 2010/409/UE należy zatem zastąpić niniejszą decyzją.

⁽¹⁾ Dz.U. L 164 z 30.4.2004, s. 44.

⁽²⁾ Dz.U. L 150 z 13.6.2009, s. 11.

⁽³⁾ Dz.U. L 189 z 22.7.2010, s. 19.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 14 z 21.1.2003, s. 1.

- (8) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią komitetu, o którym mowa w art. 27 ust. 1 dyrektywy 2004/49/WE,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Przedmiot i definicje

Niniejsza decyzja ustanawia drugi pakiet wspólnych wymagań bezpieczeństwa dla systemu kolejowego zgodnie z dyrektywą 2004/49/WE i decyzją 2009/460/WE.

Do celów niniejszej decyzji stosuje się definicje z dyrektywy 2004/49/WE, rozporządzenia (WE) nr 91/2003 i decyzji 2009/460/WE.

Artykuł 2

Krajowe wartości referencyjne

Krajowe wartości referencyjne dla poszczególnych państw członkowskich oraz dla różnych kategorii ryzyka, służące do obliczania wspólnych wymagań bezpieczeństwa, są określone w części 1 załącznika.

Artykuł 3

Wspólne wymagania bezpieczeństwa

Wartości dla różnych kategorii ryzyka w ramach drugiego pakietu wspólnych wymagań bezpieczeństwa, dotyczące unijnego systemu kolejowego jako całości, są określone w części 2 załącznika.

Artykuł 4

Uchylenie

Decyzja 2010/409/UE traci moc.

Artykuł 5

Adresaci

Niniejsza decyzja skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 23 kwietnia 2012 r.

W imieniu Komisji
Siim KALLAS
Wiceprzewodniczący

ZAŁĄCZNIK

1. Krajowe wartości referencyjne (NRV)

1.1. NRV dla ryzyka dla pasażerów (NRV 1.1 i NRV 1.2)

Państwo członkowskie	NRV 1.1 ($\times 10^{-9}$) (*)	NRV 1.2 ($\times 10^{-9}$) (**)
Belgia (BE)	37,30	0,318
Bułgaria (BG)	170,00	1,65
Republika Czeska (CZ)	46,50	0,817
Dania (DK)	9,04	0,11
Niemcy (DE)	8,13	0,081
Estonia (EE)	78,20	0,665
Irlandia (IE)	2,74	0,0276
Grecja (EL)	54,70	0,503
Hiszpania (ES)	29,20	0,27
Francja (FR)	22,50	0,11
Włochy (IT)	38,10	0,257
Łotwa (LV)	78,20	0,665
Litwa (LT)	97,20	0,757
Luksemburg (LU)	23,80	0,176
Węgry (HU)	170,00	1,65
Niderlandy (NL)	7,43	0,0889
Austria (AT)	26,30	0,292
Polska (PL)	116,10	0,849
Portugalia (PT)	41,80	0,309
Rumunia (RO)	170,00	1,65
Słowenia (SI)	25,30	0,362
Słowacja (SK)	35,80	0,513
Finlandia (FI)	9,04	0,11
Szwecja (SE)	3,54	0,0329
Zjednoczone Królestwo (UK)	2,73	0,0276

(*) NRV 1.1 wyrażona jako: liczba FWSI wśród pasażerów rocznie wynikająca z poważnych wypadków/liczba jednostek „pociąg pasażerski-km” rocznie. Pociąg pasażerski-km oznacza tutaj jednostkę miary ruchu dotyczącą jedynie pociągów pasażerskich.
 (**) NRV 1.2 wyrażona jako: liczba FWSI wśród pasażerów rocznie wynikająca z poważnych wypadków/liczba jednostek „pasażer-km” rocznie.

W uwagach (*) i (**) FWSI są rozumiane zgodnie z definicją zawartą w art. 3 lit. d) decyzji Komisji 2009/460/WE.

1.2. NRV dla ryzyka dla pracowników (NRV 2)

Państwo członkowskie	NRV 2 ($\times 10^{-9}$) (*)
Belgia (BE)	24,60
Bułgaria (BG)	21,20
Republika Czeska (CZ)	16,50

Państwo członkowskie	NRV 2 ($\times 10^{-9}$) (*)
Dania (DK)	9,10
Niemcy (DE)	12,60
Estonia (EE)	64,80
Irlandia (IE)	5,22
Grecja (EL)	77,90
Hiszpania (ES)	8,81
Francja (FR)	6,06
Włochy (IT)	18,90
Łotwa (LV)	64,80
Litwa (LT)	41,00
Luksemburg (LU)	12,00
Węgry (HU)	9,31
Niderlandy (NL)	5,97
Austria (AT)	20,30
Polska (PL)	17,20
Portugalia (PT)	53,10
Rumunia (RO)	21,2
Słowenia (SI)	40,90
Słowacja (SK)	1,36
Finlandia (FI)	9,21
Szwecja (SE)	2,86
Zjednoczone Królestwo (UK)	5,17

(*) NRV 2 wyrażona jako: liczba FWSI wśród pracowników rocznie wynikająca z poważnych wypadków/liczba jednostek „pociąg-km” rocznie.

FWSI są tutaj rozumiane zgodnie z definicją zawartą w art. 3 lit. d) decyzji Komisji 2009/460/WE.

1.3. NRV dla ryzyka dla użytkowników przejazdu kolejowego (NRV 3.1 i NRV 3.2)

Państwo członkowskie	NRV 3.1 ($\times 10^{-9}$) (*)	NRV 3.2 (**)
Belgia (BE)	138,0	bd.
Bułgaria (BG)	341,0	bd.
Republika Czeska (CZ)	238,0	bd.
Dania (DK)	65,4	bd.
Niemcy (DE)	67,8	bd.
Estonia (EE)	400,0	bd.
Irlandia (IE)	23,6	bd.
Grecja (EL)	710,0	bd.
Hiszpania (ES)	109,0	bd.

Państwo członkowskie	NRV 3.1 ($\times 10^{-9}$) (*)	NRV 3.2 (**)
Francja (FR)	78,7	bd.
Włochy (IT)	42,9	bd.
Łotwa (LV)	239,0	bd.
Litwa (LT)	522,0	bd.
Luksemburg (LU)	95,9	bd.
Węgry (HU)	274,0	bd.
Niderlandy (NL)	127,0	bd.
Austria (AT)	160,0	bd.
Polska (PL)	277,0	bd.
Portugalia (PT)	461,0	bd.
Rumunia (RO)	341,0	bd.
Słowenia (SI)	364,0	bd.
Słowacja (SK)	309,0	bd.
Finlandia (FI)	164,0	bd.
Szwecja (SE)	64,0	bd.
Zjednoczone Królestwo (UK)	23,5	bd.

(*) NRV 3.1 wyrażona jako: liczba FWSI wśród użytkowników przejazdu kolejowego rocznie wynikająca z poważnych wypadków/ liczba jednostek „pociąg-km” rocznie.

(**) NRV 3.2 wyrażona jako: liczba FWSI wśród użytkowników przejazdu kolejowego rocznie wynikająca z poważnych wypadków/ [(liczba jednostek „pociąg-km” rocznie $\times$ liczba przejazdów kolejowych)/tor-km]. Dane dotyczące liczby przejazdów i tor-km nie były wystarczająco wiarygodne w czasie gromadzenia danych (większość państw członkowskich przekazała dane wspólne dotyczące km linii zamiast km torów).

W uwagach (*) i (**) FWSI są rozumiane zgodnie z definicją zawartą w art. 3 lit. d) decyzji Komisji 2009/460/WE.

1.4. NRV dla ryzyka dla osób zaklasyfikowanych jako „inne osoby” (NRV 4)

Państwo członkowskie	NRV 4 ($\times 10^{-9}$) (*)
Belgia (BE)	2,86
Bułgaria (BG)	4,51
Republika Czeska (CZ)	2,41
Dania (DK)	14,20
Niemcy (DE)	3,05
Estonia (EE)	11,60
Irlandia (IE)	7,00
Grecja (EL)	4,51
Hiszpania (ES)	5,54
Francja (FR)	7,71
Włochy (IT)	6,70
Łotwa (LV)	11,60
Litwa (LT)	11,60

Państwo członkowskie	NRV 4 ($\times 10^{-9}$) (*)
Luksemburg (LU)	5,47
Węgry (HU)	4,51
Niderlandy (NL)	4,70
Austria (AT)	11,10
Polska (PL)	11,60
Portugalia (PT)	5,54
Rumunia (RO)	4,51
Słowenia (SI)	14,50
Słowacja (SK)	2,41
Finlandia (FI)	14,20
Szwecja (SE)	14,20
Zjednoczone Królestwo (UK)	7,00

(*) NRV 4 wyrażona jako: roczna liczba FWSI wśród osób w kategorii „inne osoby” wynikająca z poważnych wypadków/liczba jednostek „pociąg-km” rocznie.

FWSI są tutaj rozumiane zgodnie z definicją zawartą w art. 3 lit. d) decyzji Komisji 2009/460/WE.

1.5. NRV dla ryzyka dla nieupoważnionych osób na terenie kolei (NRV 5)

Państwo członkowskie	NRV 5 ($\times 10^{-9}$) (*)
Belgia (BE)	72,6
Bułgaria (BG)	829,0
Republika Czeska (CZ)	301,0
Dania (DK)	116,0
Niemcy (DE)	113,0
Estonia (EE)	1 550,0
Irlandia (IE)	85,2
Grecja (EL)	723,0
Hiszpania (ES)	168,0
Francja (FR)	67,2
Włochy (IT)	119,0
Łotwa (LV)	1 310,0
Litwa (LT)	2 050,0
Luksemburg (LU)	79,9
Węgry (HU)	588,0
Niderlandy (NL)	15,9
Austria (AT)	119,0
Polska (PL)	1 210,0
Portugalia (PT)	834,0

Państwo członkowskie	NRV 5 ($\times 10^{-9}$) (*)
Rumunia (RO)	829,0
Słowenia (SI)	236,0
Słowacja (SK)	779,0
Finlandia (FI)	249,0
Szwecja (SE)	94,8
Zjednoczone Królestwo (UK)	84,5

(*) NRV 5 wyrażona jako: liczba FWSI wśród nieupoważnionych osób na terenie kolei rocznie wynikająca z poważnych wypadków/ liczba jednostek „pociąg-km” rocznie.

FWSI są tutaj rozumiane zgodnie z definicją zawartą w art. 3 lit. d) decyzji Komisji 2009/460/WE.

1.6. NRV dla ryzyka dla ogółu społeczeństwa (NRV 6)

Państwo członkowskie	NRV 6 ($\times 10^{-9}$) (*)
Belgia (BE)	275,0
Bułgaria (BG)	1 240,0
Republika Czeska (CZ)	519,0
Dania (DK)	218,0
Niemcy (DE)	203,0
Estonia (EE)	2 110,0
Irlandia (IE)	114,0
Grecja (EL)	1 540,0
Hiszpania (ES)	323,0
Francja (FR)	180,0
Włochy (IT)	231,0
Łotwa (LV)	1 660,0
Litwa (LT)	2 590,0
Luksemburg (LU)	210,0
Węgry (HU)	1 020,0
Niderlandy (NL)	148,0
Austria (AT)	329,0
Polska (PL)	1 590,0
Portugalia (PT)	1 360,0
Rumunia (RO)	1 240,0
Słowenia (SI)	698,0
Słowacja (SK)	1 130,0
Finlandia (FI)	417,0

Państwo członkowskie	NRV 6 ($\times 10^{-9}$) (*)
Szwecja (SE)	169,0
Zjednoczone Królestwo (UK)	120,0

(*) NRV 6 wyrażona jako: całkowita liczba FWSI rocznie wynikająca z poważnych wypadków/liczba jednostek „pociąg-km” rocznie. Całkowita liczba FWSI jest tu rozumiana jako suma wszystkich FWSI uwzględnianych przy obliczaniu wszystkich pozostałych NVR.

2. Wartości przypisane do drugiego pakietu wspólnych wymagań bezpieczeństwa

Kategoria ryzyka	Wartość CST ($\times 10^{-6}$)		Jednostka obliczeniowa
Ryzyko dla pasażerów	CST 1.1	0,17	Liczba FWSI wśród pasażerów rocznie wynikająca z poważnych wypadków/liczba jednostek „pociąg pasażerski-km” rocznie
	CST 1.2	0,00165	Liczba FWSI wśród pasażerów rocznie wynikająca z poważnych wypadków/liczba jednostek „pasażer-km” rocznie
Ryzyko dla pracowników	CST 2	0,0779	Liczba FWSI wśród pracowników rocznie wynikająca z poważnych wypadków/liczba jednostek „pociąg-km” rocznie
Ryzyko dla użytkowników przejazdu kolejowego	CST 3.1	0,710	Liczba FWSI wśród użytkowników przejazdu kolejowego rocznie wynikająca z poważnych wypadków/liczba jednostek „pociąg-km” rocznie
	CST 3.2	bd. (*)	Liczba FWSI wśród użytkowników przejazdu kolejowego rocznie wynikająca z poważnych wypadków/[(liczba jednostek „pociąg-km” rocznie $\times$ liczba przejazdów kolejowych)/tor-km]]
Ryzyko dla innych osób	CST 4	0,0145	Roczna liczba FWSI wśród osób w kategorii „inne osoby” wynikająca z poważnych wypadków/liczba jednostek „pociąg-km” rocznie
Ryzyko dla nieupoważnionych osób na terenie kolei	CST 5	2,05	Liczba FWSI wśród nieupoważnionych osób na terenie kolei rocznie wynikająca z poważnych wypadków/liczba jednostek „pociąg-km” rocznie
Ryzyko dla ogółu społeczeństwa	CST 6	2,59	Całkowita liczba FWSI rocznie wynikająca z poważnych wypadków/liczba jednostek „pociąg-km” rocznie

(*) Dane dotyczące liczby przejazdów i tor-km, niezbędne do obliczenia tego CST, nie były wystarczająco wiarygodne w czasie gromadzenia danych (np. większość państw członkowskich przekazała dane dotyczące km linii zamiast km torów).

SPROSTOWANIA**Sprostowanie do dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/51/WE z dnia 21 maja 2008 r. zmieniającej dyrektywę Rady 91/477/EWG w sprawie kontroli nabywania i posiadania broni**

(Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej L 179 z dnia 8 lipca 2008 r.)

1. Strona 7, art. 1 pkt 1 lit. a), w części dotyczącej art. 1 ust. 1 akapit pierwszy dyrektywy 91/477/EWG, zdanie pierwsze:

 zamiast: „1. Do celów niniejszej dyrektywy »broń palna« oznacza każdą przenośną broń lufową, która miota, jest przeznaczona do miotania lub może być przystosowana do miotania jednego lub większej liczby pocisków w wyniku działania materiału wybuchowego.”,

 powinno być: „1. Do celów niniejszej dyrektywy »broń palna« oznacza każdą przenośną broń lufową, która miota, jest przeznaczona do miotania lub może być przystosowana do miotania jednego lub większej liczby pocisków w wyniku działania palnego materiału miotającego.”.
 2. Strona 7, art. 1 pkt 1 lit. a), w części dotyczącej art. 1 ust. 1 akapit drugi dyrektywy 91/477/EWG, zdanie wprowadzające:

 zamiast: „Do celów niniejszej dyrektywy przedmiot uznaje się za dający się przystosować do miotania jednego lub wielu pocisków w wyniku działania materiału wybuchowego, jeżeli:”,

 powinno być: „Do celów niniejszej dyrektywy przedmiot uznaje się za dający się przystosować do miotania jednego lub wielu pocisków w wyniku działania palnego materiału miotającego, jeżeli.”.
 3. Strona 7, art. 1 pkt 1 lit. b), w części dotyczącej art. 1 ust. 1b dyrektywy 91/477/EWG:

 zamiast: „1b. Do celów niniejszej dyrektywy »istotny element« [...]”,

 powinno być: „1b. Do celów niniejszej dyrektywy »istotny komponent« [...]”.
 4. Strona 7, art. 1 pkt 1 lit. d), w części dotyczącej art. 1 ust. 2a ppkt (i) dyrektywy 91/477/EWG:

 zamiast: „(i) z podstawowych komponentów broni palnej będących przedmiotem nielegalnego obrotu;”,

 powinno być: „(i) z istotnych komponentów broni palnej będących przedmiotem nielegalnego obrotu;”.
 5. Strona 8, art. 1 pkt 2, w części dotyczącej art. 4 ust. 2 akapit drugi dyrektywy 91/477/EWG:

 zamiast: „Oznakowanie umieszczane jest na jednym z istotnych elementów broni palnej, [...]”,

 powinno być: „Oznakowanie umieszczane jest na jednym z istotnych komponentów broni palnej, [...]”.
-

CENY PRENUMERATY w 2012 r. (bez VAT, włącznie z normalną opłatą za dostawę przesyłki)

Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	1 200 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, wersja papierowa + roczne wydanie na płycie DVD	w 22 językach urzędowych UE	1 310 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, seria L, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	840 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, miesięczne wydanie na płycie DVD (komplet)	w 22 językach urzędowych UE	100 EUR/rok
Suplement do Dziennika Urzędowego (seria S) – Ogłoszenia o przetargach, płyta DVD raz w tygodniu	wielojęzyczny: w 23 językach urzędowych UE	200 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, seria C – Konkursy	w językach, których dotyczy konkurs	50 EUR/rok

Prenumerata *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, który jest wydawany w językach urzędowych Unii, dostępna jest w 22 wersjach językowych. Dziennik Urzędowy składa się z dwóch serii – L (Legislacja) oraz C (Informacje i zawiadomienia).

Dla każdej wersji językowej jest otwierana osobna prenumerata.

Zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 920/2005, opublikowanym w Dzienniku Urzędowym L 156 z dnia 18 czerwca 2005 r., instytucje Unii Europejskiej nie mają obowiązku sporządzania wszystkich aktów prawnych w języku irlandzkim ani publikowania ich w tym języku. W związku z tym irlandzkie wydania Dziennika Urzędowego sprzedawane są osobno.

Prenumerata Suplementu do Dziennika Urzędowego (seria S – Ogłoszenia o przetargach) obejmuje wszystkie 23 wersje językowe na pojedynczej płycie DVD.

Na żądanie prenumeratorzy *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* mogą otrzymać różne załączniki do Dziennika Urzędowego. Prenumeratory informowani są o publikacji załączników poprzez zawiadomienia dołączane do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*.

Sprzedaż i prenumerata

Prenumeratę różnych odpłatnych publikacji wydawanych okresowo, na przykład prenumeratę *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, można zamówić u naszych dystrybutorów handlowych. Wykaz dystrybutorów handlowych znajduje się na stronie internetowej:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_pl.htm

Portal EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) zapewnia bezpośredni i bezpłatny dostęp do prawodawstwa Unii Europejskiej. EUR-Lex umożliwia dostęp do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* oraz traktatów, aktów prawnych, orzecznictwa i aktów przygotowawczych.

Dodatkowe informacje o Unii Europejskiej znajdują się na stronie: <http://europa.eu>

Urząd Publikacji Unii Europejskiej
2985 Luksemburg
LUKSEMBURG

PL